

KAROLINSKA

TREATMENT ver 3 20110627
Senast ändrad 20110811

Filmens anslag

1 Strandkant

Förkväll. Dimman ligger vackert belägen intill en strandkant. Vi ser skvalpande vatten, likt porlande rinnande vatten. Mycket vatten.

2 En kvinnas ångest utanför och inne i en matbutik

Varm sommarkväll någonstans i Sverige (vi vet inte var). **En kvinna med ljust hår** står utanför en matbutik (ICA). Kvinnan andas ansträngt och är skakig. Hon står böjd nedåt och har dålig hållning. Hon ser ut att vara aningen yr och panikslagen. Hon är tillsynes på väg mot butiken men har tagit en paus. Vid ingången går det in och kommer ut massvis av kunder. Vi ser inte hennes ansikte utan endast långt ljust hår. Håret är skitigt och hon går i aningen smutsiga kläder.

Hon tittar på sin klocka som visar 18.25. Hon ser ut att bli ännu mer skärrad, hon tittar ner i marken en stund. Hon skakar och andningen är än mer ansträngd. Till slut tar hon sig dock samman, lägger händerna på ansiktet och tar ett djupt andetag och går in i matbutiken.

Hon går in i butiken, vi följer henne bakifrån. Vi hör snabba hjärtslag och ansträngd andning. Hon tittar ner i golvet och lägger snabbt i några matvaror. Till kassan. Paniken kommer allt närmre då hon ser att det är lång kö och det vistas många personer vid och runt kön. Hon tittar sig då och då bakom sig och ser hur kön växer och växer efter henne. Hon är nära att svimma och bilden blir alltmer suddig. Hennes hand zoomas in vilken skakar och darrar. Hennes mun zoomas in, den fladdrar och är ryckig. Ögonen är skräckslagna och panikslagna, stora oroliga ögon. När hon tittar på folk så ska det vara stirrande ögon mot henne i en sekvens. I den andra sekvensen sysslar de med annat och tittar åt helt andra håll. Vi får känslan av att hon är på väg att lämna kön flera gånger men hon står kvar.

I kön stöter någon till henne av misstag och hon blir skärpt för ett ögonblick. Hon lämnade sin panikslagna värld för ett ögonblick när ett verklighetstecken uppenbarade sig. Men hon går snabbt in i sin egna panikslagna värld tämligen fort igen. Nu är det bara två personer framför henne i kön men för kvinnan upplevs detta som en evighet. Barn skriker och någon pensionär som står framför henne i kön tvingas gå tillbaka för att hämta en glömd vara. Det råder kaos i kvinnans hjärna. Negativa tankar skingrar genom hennes huvud, hon ser bara kön och tänker bara på att inte få en panikattack.

Hon tittar sig oroligt bakåt efter den kvinnliga pensionären som glömde en vara. Pensionären kommer tillbaka och betalar för sig. Det står en gammal **sliten tant** som luktar illa framför henne. Tanten ser ut som någon uteliggare. I hennes korg ligger endast en burk kattmat. Kvinnan tittar på tanten och vi får en känsla av att hon tycker att tanten verkar ensam och otäck. Kvinnan blir skrämmd och hon blir ännu mer skrämmd när tanten vänder sig om. Hon liknar ett monster. Tanten tittar ilsket på

kvinnan för att sedan le hånfullt mot henne. Nu är det kvinnans tur i kön. Hon tittar åt tanten som lämnar matbutiken vacklande.

3 Flashback, leken i flickrummet

Flickrum, 1998. Flickaktigt rum med många affischer på bl a Eva Dahlgren och filmplanschen *Fucking Åmål*.

Två flickor i 8-9 årsåldern och en yngre **pojke i 5-årsåldern** leker doktor och patient. En flicka i ljust hår och en flicka i lite mörkare hår. De har trevligt och är verkligen i sina essen. Vi ser flera prov på barns lek i scenen; ketchup som låtsasblod och de imiterar någon på danska, kanske en läkare de stött på inom vården.

"Du ska vara patient lillebror" säger en av flickorna. Pojken lägger sig i sängen och tar av sig tröjan. Pojken säger att han känner sig sjuk och storasystemen tröstar honom och säger att hon är där för att hjälpa till. Hon lägger sitt huvud på sned och pratar övertygande och lugnt till sin lillebror. Som om det vore realitet. Pojken blundar medan hon ber den andra flickan att ta fram en nål ur läkarväskan. Den mörka tjejen ger henne nålen och hon tar ett låtsats-blodprov på pojken. Den andra flickan assisterar och tar fram en servett och ett plåster till henne. Hon torkar av pojken runt stickområdet på armen och sätter på honom ett plåster. Storasystemen berättar för pojken att provet är klart. Pojken blir lugn och säger inte att det var så farligt.

Storasystemen berättar för de andra att hon ska bli läkare när hon blir stor och lyser av självförtroende. Pojken lyser upp och sätter sig samtidigt upp vid sängkanten. Han säger att hon då för alltid kan ta hand om honom. Flickan kramar om sin lillebror och de faller i en djup vänskaplig kram. De pratar medan de fortfarande kramar om varandra. Scenen avslutas med att de fortfarande är i varandras armar.

4 Flashback, avslutande gymnasielektion

En gymnasielektion avslutas. Året är 2006. **En tjej i 18-årsåldern** zoomas in. Hon är stolt, lyrisk och spänd av förväntan. Samtidigt säger lärarinnan **Britt** att det nu är sommarlov och att de ses till hösten. Lärarinnan delar ut betyg till samtliga elever i klassen. Britt ler konstant. Vi ser flickan som i inledningen zoomades in. Hon tar ett djupt andetag och är full av förväntan. Hon sitter med knäppta händer på skolbänken. Hennes ansikte är oskuldsfullt vackert och hennes ögon lyser av förväntningar. Hon tittar sig om leendes när hon följer betygsutdelningen. Nu kommer lärarinnan fram till henne. Hon älskar situationen och just nu finns det inga andra elever i rummet enligt tjejen. Nu är det bara hon och lärarinnan. När hon får betyget av lärarinnan är hon stolt och lyser av livslust och självförtroende. Hon vet att betygen är riktigt bra. Hon älskar situationen, hon känner sig sedd och betydelsefull och det märks påtagligt på henne. Det finns inga orosmoment utan hon är lyrisk och hennes oskuldsfulla ögon är fulla av liv. Lärarinnan avslutar med att krama om henne och de ler båda två. Hon sätter sig ner vid bänken igen och tittar igenom sina betyg och det är idel MVG rätt igenom.

Vidare fortsätter Britt och dela ut betyg till resten av klassen. Hon säger lovord även till dem men detta är ingenting som tjejen märker eller vill se. Hon är självupptagen med sin euforiska känsla och stolthet. Hon tittar sig om och ser att Britt fortsätter dela

ut betyg, le, skratta och lovorda andra elever men hon hör ingenting av vad de andra säger. Vi hör Britt prata och skratta även med andra elever. Men när vi ser tjejen tystnar allt annat i klassrummet. När bilden går mot Britt igen hör vi igen. Ur tjejen medvetande är det tyst men för alla andra är det verklighet som råder.

Filmintroduktion

AKT 1

5 Under förtexterna - bil rullar mot Solna

Varm, het dag på E4:an. En röd Volvo V70 kör längs E4:an. Det är mycket trafik. Bilen närmar sig Stockholm och Johanneshov.

6 Inne i bilen

En ung blond tjej, **Emma Cederqvist**, skildras i baksätet bilen Hon tittar ut genom fönstret och pekar på olika byggnader och människor. Hon verklig lycklig och förväntansfull och gestikulerar med sina händer när hon berättar för sina familjemedlemmar om vad hon ser. Hon verkar ta in det mesta av det hon ser. Träd, vägar, byggnader, skyltar etc. Emma är på väg till Stockholm för att uppfylla sin dröm, hon ska läsa till läkare på KI i Solna.

Vidare skildras två personer i framsätet på bilen, hennes föräldrar **Ann-Mari** och **Peter**. Ann-Mari är den dominante i förhållandet. Vid sin sida i baksätet har tjejen sin lillebror **Jonatan**. Föräldrarna kör upp sin lilla flicka till storstaden från de småländska mörka skogarna. Bilen svänger vänster i en rondell och rullar på Huddingevägen mot Finn Malmgrens väg.

7 Framme vid slutstationen

Emma sträcker på sig och tittar sig runt. Lyriskt. Peter öppnar bagageluckan och tar fram Emmas väskor och de går upp mot lägenheten. Emma är förväntansfull och hennes glädje, öppenhet och spontanitet skildras. Hennes ögon tindrar och hon har ett leende likt ett barns.

8 Mötet med Mari-Louise

De går uppför trapporna och möts av hyresvärdin **Mari-Louise**, en komisk kvinna med förkärlek till att tugga tuggumi och dricka gammeldansk. De samtalar kort och Mari-Louise har fått nys om att Emma ska läsa till läkare. Mari-Louise verkar imponerad och drar läkarskämt. Emma strålar av lycka. Vidare hälsar Mari-Louise på Emmas föräldrar och brodern. Familjen Cederqvist går in i lägenheten och packar upp lite saker.

9 Föräldrarna och broder åker hem

Vidare så är det dags för övriga familjemedlemmar att åka tillbaka till Småland. De går ut från lägenheten och ner mot bilen för att ta farväl. Emma tar farväl av sina föräldrar och sin bror Jonatan. Jonatan säger att han kommer att sakna sin syster väldigt mycket. Hon kramar om Jonatan länge och säger att hon kommer att sakna honom väldigt mycket. Vidare kramar hon om föräldrarna. Ett tårfullt farväl där föräldrarna lyckönskar henne. Vidare kramar Emma om sin bror igen, länge.

Till sist sätter sig familjen Cederqvist i bilen och ger sig av tillbaka mot Småland. Emma vinkar dem farväl. Man får en känsla av att hon kommer att sakna dem mycket, hon är aningen nostalgisk i hennes ögon. Mamman vinkar från framsätet och pappan gör tummen upp och blinkar till henne stolt. Pappans sätt att uttrycka sig uppfattas som att nu är det dags att visa dem, kör på bara, lycka till osv. Emma gör tummen upp tillbaka och ler mot den rullande bilen som försvinner långsamt från hennes ögon. När vi ser bilen körandes bakifrån ses endast föräldrarna, Jonatan syns inte till i baksätet. Mystisk känsla ska infria sig. När bilen har försvunnit ser vi Emmas tårfyllda ögon.

10 Vart tog Jonatan vägen?

Glad musik. Till bilen och framsätet: Föräldrarna tittar på varandra med stolta ögon. Mamman klappar pappan på kinden och hon drar ett djupt andetag, det är inte fråga om en suck av tomhet utan upplevs snarare som lättnadens suck. De har ett lugn inombords och de tittar på varandra. En känsla av "nu får dottern klara sig själv, vi har gjort vårt" – infrias i bilen. Scenen avslutas med att baksätet visas. Det finns ingen Jonatan. Vart tog Jonatan vägen?

11 Inne i lägenheten

Emma går upp för trapporna i huset. Hon bär på tunga väskor men får även hjälp av hyresvärdens Mari-Louise. De kommer fram till lägenhetsdörren och de småpratar och Mari-Louise lämnar över nyckeln. Mari-Louise går sedan ner för trappan igen. Samtidigt stänger Emma dörren om sig och tittar sig omkring i lägenheten. Hon är full av förväntningar och hon verkar tycka att lägenheten är fantastisk. Hon tittar runt i lägenheten och tycker att det mesta är perfekt. Hon hyr lägenheten i andra hand vilken hennes pappa har fixat åt henne. I vardagsrummet hittar hon en öppen spis. I badrummet finns både dusch och ett badkar. Hon känner på badrumskanten och sätter på vattnet. Hon är som i en dröm. Till slut så verkar hon inse att hon har lite att göra denna kväll. Hon stänger av kranen och går vidare mot hallen där hon har sina väskor.

Hon sätter upp lite personliga föremål i lägenheten. Köksredskap, tavlor, foton, handdukar... Hon sätter upp fotot på Jonatan i bokhyllan. Hon tittar länge på fotot. Från att varit full av energi blir hon plötsligt en aning sorgsen och nostalgisk. Hon börjar att andas lite tyngre och blir lätt skakig. Hon tar upp fotot igen och pussar bilden på Jonatan. Det rinner en tår ner för hennes kind.

12 Senare under kvällen i lägenheten

Emma verkar ha fått ordning på sina saker och har packat upp det mesta. Hon sitter i den vita soffan. På bordet står en laptop, en flaska rödvin, ett glas och några böcker. Hon öppnar vinflaskan och smuttar på ett glas samtidigt som hon loggar in på datorn. Hon går in på facebook och uppdaterar sin status: "Äntligen i Solna, är lyrisk och spänd av förväntan☺". Hon sätter på TV:n. Några sekunder senare har hon fått 8 kommentarer som ses uppe till vänster på sidan. Hon ler och är stolt, hon läser dem och svarar vissa av dem. Hon skriver så fingrarna glöder. Vidare somnar hon leendes i soffan efter den långa dagen totalt utmattad. I morgon väntar första skoldagen på KI.

13 Morgonen efter

Hon vaknar i soffan av att telefonen ringer (alarmsignal). Hon stänger av alarmet och går genast upp. Hon är förväntansfull och verkar inte det minsta berörd av att klockan bara är 06.00. Hon fullkomligt studsar upp och ger sig av mot badrummet för en dusch.

14 Morgonpromenad till KI

Hon tar en promenad till Karolinska. Förväntansfull. Hon går med raska steg mot skolan. Hon har glimten i ögat och tittar framåt och omkring sig av lycka. Hon är lyrisk, pigg och nyfiken. Hon är välklädd och ren, håret är uppsatt.

15 Framme vid drömplatsen

Hon närmar sig nu skolan och entrén. Hon tittar på den gigantiska byggnaden och ser entrén. Vidare tittar hon högre upp i samma riktning. Det står "KAROLINSKA" med stora mäktiga bokstäver. Hon tittar med spända och förväntansfulla ögon. Hon är äntligen här. Hon går in genom entrén och tittar sig omkring. Hon har glimten i ögat, är glad och positiv och hälsar på alla. Hon sprudlar av energi och har nästan ett barnsligt leende. Ett naivt leende. Emmas blick är lättsam och oskyldig. Hon tittar i sina papper och letar upp det aktuella klassrummet hon ska till. Hon är ute i god tid och är inte det minsta stressad.

16 Mötet med Julia och Natalie

Utanför salen finns andra förväntansfulla elever. Hon börjar småprata med två kvinnliga framtida klasskamrater (visar det sig). Hon presenterar sig och de två tjejerna presenterar sig som **Julia**, 21 år och **Nathalie**, 22 år. De småpratar. Emma för sig väl och pratar mycket, skrattar högt och gestikulerar med händerna när hon berättar om sig själv. Hon lyssnar lyhört på vad de andra tjejerna har att berätta.

17 Inne i klassrummet Gard Aulan Smittskyddsinstitutet, Nobels väg 18, KI Campus Solna

De går in i klassrummet/salen. Förväntansfulla elever (ca 180 st) med förväntansfulla blickar. När alla har satt sig och det blir tystare och tystare i salen så presenterar sig en lärare/professor vid namn **Dan**. De välkomnas till KI av läraren som är i 45-årsåldern. Dan är en snygg man med aningen narcissistiska drag, han tror mycket på sig själv och gillar att visa det. Han är rapp i käften och gillar att hitta på smeknamn till såväl kollegor som elever.

Det sker ett upprop. Han tycker att de har gjort ett smart val och han hoppas att de kommer att trivas. Han påpekar dock med sträng och realistisk röst att det kommer bli mycket tuffa år. Vidare berättar han om kursen "Upptakten" som han är ansvarig för. En rektor vid namn **Sören**, 50 år, presenterar sig också. Sören är Dans raka motsats, han kan liknas vid en ödmjuk galen vetenskapsman. Han har långt skägg och är enkelt klädd.

Han välkomnar dem till KI och berättar om skolan, studier och forskning. "Nu har ni gjort det svåraste...att komma in...så nu blir det nedförsbacke" säger han och ler mot alla förväntansfulla elever. Han fortsätter berätta om att i början är tempot väldigt lågt, men att tempot successivt dock kommer att öka under terminen och Dan nämner biokemi som dyker upp under andra halvan av terminen. Biokemin är oerhört detaljerat jämfört med cellbiologin och embryologin. Dan berättar att "Upptakten"

varar under de tre första veckorna och därefter börjar. Vidare berättar Dan och Sören om framtida händelser och events och de kommande dagarna på *Barnens ö*. De säger att kollot inte är obligatoriskt men att de rekommenderar att delta ur en social aspekt. "Det kommer att bli några fantastiska dagar", avslutar Sören.

18 Lunch och mot Barnens ö

Uppropet närmar sig sitt slut och det vankas lunch i en av KI:s lunchrestauranger. Lunchen är gratis för studenterna. Mycket intryck och mycket nytt för studenterna. De (Julia, Nathalie och Emma) äter lunch och går ut från salen och mot entrén och bussen mot Norrtälje och Barnens ö för några introduktionsdagar.

När de närmar sig utgången ser Emma en sliten gammal dam 60-års ålder (från anslaget), hon verkar städa på skolan. Emma kan inte släppa blicken från den gamla damen. Emma blir skrämmd. Städerskan går krokigt och är allmänt sliten, hon har skitigt hår och luktar illa. Tanten tittar argt på Emma utan anledning. Sedan ler tanten mot henne med sitt tandlösa leende. Ett falskt leende. Emma får känslan av att tanten vet något som Emma inte vet. Tanten inger respekt och är verklig för Emma. Vidare tar tanten upp någon form av tablett ur fickan och stoppar i sig. Sedan fortsätter hon att städa. Emma tittar på tanten hela tiden och går saktare och saktare. Emma känner sig mycket obekvämt och trängd och samtidigt som hon är skrämmd verkar hon tycka synd om den gamla tanten. När de går ut från entrén släpper hon det och tänker inte mer på det. För ett ögonblick blev Emma allvarlig men hon släpper det snabbt och hon fortsätter prata glatt med sina nya vänner på bussen.

På bussen finns ett antal faddrar (3-terminare) med som ska hålla i lite roligheter och tävlingar. De berättar att studenterna kommer delas in i 8-grupper och att det kommer vara 2 faddrar per grupp. De berättar lite om kommande aktiviteter (quiz, middagar, tävlingar etc.) och att de ska bo i stugbyar. Under bussfärden så genomförs ett anatomiquiz där studenterna är indelade två och två.

20 Barnens ö

De närmar sig kollot och kliver ur bussarna och faddrarna delar in dem i grupper om åtta personer. Emma och Julia hamnar i samma grupp. Emmas grupp står i en ring och de presenterar sig för varandra. Därefter har faddrarna en liten "informationsstund" om vad som väntar under den första terminen vad det gäller arbetsbelastning, kurslitteratur och lite annat beroende på vilka frågor som kommer upp. Emma är mycket frågvis och nyfiken. En av faddrarna säger sedan att de ska jobba på en pjäs som de ska spela upp senare under kvällen under middagen.

De pratar vidare och dricker vin, mycket vin kvällen lång. En pjäs spelas upp och studenterna skrattar och dricker. Emma för sig väl i det sociala och hon pratar korrekt och tydligt med allt och alla. De berättar om sig själva och sina tidigare erfarenheter under en trevlig sittning under kvällen. Det finns faddrar som spexar och underhåller för de nya studenterna. Faddrarna har lite informationsstund och under andra dagen kommer det ut 2-3 läkare som nyss påbörjat sin ST-tjänstgöring. När de inbördes i gruppen får presentera sig för varandra strålar Emma av förväntningar och lycka. Nätterna blir långa under de två dygn som spenderas på Barnens ö.

21 Akademibokhandeln och mötet med Britt (från anslaget)

Emma befinner sig i en akademibokhandel för att köpa kurslitteratur. Hon lägger bok efter bok i sin varukorg. Hon ser sig om för ett ögonblick och får plötsligt syn på sin gamla lärarinna Britt i kassan. Hon går med raska och pigga steg mot Britt och hälsar på henne. Hennes blick är förväntansfull och lycklig. Britt blir glad av att se hennes gamla elev. Emma är stolt och tindrar med ögonen leendes och säger något i stil med "Detsamma"! De kramar om varandra.

Emma väntar spánt på att Britt ska fråga vad hon gör i Stockholm och hur det går för henne. Hon tittar spánt på Britt i några sekunder och till sist frågar Britt: "Hur går det för dig Emma?" Emma berättar att hon precis har inlett sina läkarstudier på KI med enorm pondus och stolthet. Det framgår klart och tydligt att Emma trivs i situationen då hon får berätta om sitt drömliv. Hon känner sig viktig och uppmärksammas och hon får visa sin gamla lärarinna att det går bra för henne. Lärarinnan verkar inte alls förvånad över hennes framgångar. Emma lyser upp och är vidare fortsatt än mer stolt.

Britt lyckönskar Emma och berättar vidare att hennes make väntar i bilen och att hon måste rusa. Britt lämnar butiken medan Emma fortsätter att lägga böcker i sin korg. Hon går vidare mot kassan där kön har växt till sig något. Hon har flera personer framför sig men det är inget som stör Emma. Hon är lyrisk och uppe i varv efter mötet med Britt. Plötsligt stöter någon till henne i kön av misstag, en liten pojke på 5-6 år. Pojken ber om ursäkt men Emma säger att det inte är någon fara omsorgsfullt och med ett leende. Till kassörskan och betalning: Emma hälsar glatt och har huvudet högt när hon pratar med expediten.

22 Professorn får problem

Dan sitter på sitt lärarrum på KI. Det knackar på dörren vilken är öppen. Han stänger sin bok långsamt och ställer sig upp. Det är rektorn på skolan, Sören. Dan agerar aningen nonchalant och checkt. Dan ska framstå som robust och full av självförtroende men samtidigt är hans ansiktsuttryck svagt och blekt. De hälsar på varandra och Dan undrar glatt vad rektorn har på hjärtat. Rektorn berättar att det har inkommit klagomål mot Dan gällande sexuella trakasserier. Flera tjejer på skolan har upplevt samma sak berättar Sören. Vidare berättar Sören att det också kommit fram att Dan haft sexuella relationer med några elever.

Dan skiftar färg och känner sig plötsligt illa till mods och skamsen. Han berättar för Sören att han haft enstaka förhållanden men nekar till att han har trakasserat några elever. Sören berättar att flickorna har en helt annan bild än den Dan anger. Sören berättar uppläxande för Dan att allt är relativt och att det finns olika verklighetsuppfattningar. Sören blir nu den dominante i rummet som tillrättavisar och pratar klokt. Dan pratar samtidigt osammanhängande och nervöst. Vad är sant och vad är inte sant frågar Dan. Dan tycker att situationen är bisarr och är oförstående. Han sjunker mer och mer ner i sin stol och känner sig inte alltför tillfreds. Sören påstår att Dan kanske minns det såsom han vill minnas det och kanske inte minns vad som verkligen har hänt... det som nödvändigtvis har hänt. Dan är tyst för att sedan erkänna att han haft sexuellt umgänge med en tjej i 21-års åldern. Han nekar dock till anklagelser om sexuella trakasserier.

Dan blir låg och verklighetsförankrad och berättar om sin situation och att han har haft det tufft det senaste året. Det framkommer att Dan verkar ha varit med om ett tragiskt trauma och att hans fru har lämnat honom. Sören lutar sig fram vid skrivbordet och tittar Dan i ögonen och man ser att han förstår hur tufft Dan har haft det.

Dan berättar att han är livrädd för vatten och att han inte varit i närheten av någon sjö sedan olyckan. Han fortsätter att berätta och att han anklagar sig själv. Han berättar om att han har drömmar om sonen **Joakim**. Att han vaknar varje natt kallsvettig och är skrämmd till döds. Att pojken säger att han måste rädda honom och där pojken ropar på hjälp. Sören säger att det var en olyckshändelse men att han förstår hur Dan känner. Dan är nu märkbart tagen och skärrad och vi får en stark indikation på att han varit med om ett fruktansvärt trauma. Sören är förstående men föreslår till sist att Dan bör ta tjänstledigt. Dan säger inte emot. Scenen avslutas med att vi ser en ung pojke i 8-årsåldern, Joakim, på ett foto. En sommarbild där Joakim och pappa Dan sitter i en båt med flytvästar på...

23 Seminarium på KI och mötet med Lina

Scenen tar vid i ett klassrum där det pågår ett seminarium i "Den Friska Människan" (DFM). Läraren Sören leder seminariet. Emma och hennes två nyvunna vänner Julia och Nathalie finns på plats bland de två 8-grupper som är med på seminariet. Emma följer noggrant debatten som pågår i klassrummet och hon är närvarande och mycket lyhörd. Hon verkar snappa upp varenda ord som kommer fram från opponeringen. Hon ställer relevanta frågor och får beröm av läraren. Snart är det hennes grupp som ska redovisa ett arbete och vi får ett intryck av att Emma är väl förberedd för denna uppgift. Hon tittar sig glatt runt om i klassrummet.

Till sist fastnar hennes blick på en tjej (i den andra 8-gruppen) som verkar mer nervös och spänd än alla andra. Emma har inte sett henne förut och hon var uppenbarligen inte med på introduktionsdagarna i Norrtälje. En lång, ljushårig snygg tjej som heter **Lina**. Lina tittar ner i bänken och agerar mycket spänt och ansträngt och följer inte debatten nämnvärt. Hennes ögon är rödsprängda och hon verkar inte riktigt vara i nuet. Hon ser rädd ut. Hon höjer plötsligt sitt huvud. Hennes ögon är stora och skräckslagna. Hon sväljer ansträngt. Hon tittar nervöst åt alla håll samtidigt som hon tappar sitt kollegieblock i golvet. Hon suckar och tvingas ta ett djupt andetag innan hon böjer sig ner för att ta upp blocket. När hon tagit upp blocket tittar hon åt alla håll igen och inser att de flesta uppmärksammat den lilla fadäsen. Emma följer Lina och uppmärksammar att hon är nervös och spänd. Deras blickar möts för ett ögonblick och Emma ler mot Lina. Lina ler tillbaka och blir lugn för ett ögonblick.

Emma pratar högt och tydligt men samtidigt med en positiv och livfull ton. Hon gestikulerar och använder sina händer mycket när hon pratar. Hon vinner åhörarnas uppmärksamhet. När Emma tittar på Lina så verkar hennes ögon fastna där längre än när hon tittar på övriga elever i klassrummet. Deras blickar möts och någonting uppstår. Lina blir imponerad av Emma och hon gör ett positivt intryck på henne. Lina blir lugn då Emmas ord är trygga och säkra. Deras blickar möts återkommande och de fastnar i en lång trånande gemensam ömsesidig blick. En oväntad spänning och kemi uppenbarar sig mellan Emma och Lina.

Dags för opponering. Linas grupp ställer frågor och Emmas grupp svarar. Lina sitter

mestadels tyst och verkar inte ha så många frågor i bagaget. Hennes gruppmedlemmar ställer desto mer frågor och Emma och hennes grupp ger svar på tal. Framför allt Emma svarar på många frågor men samtidigt öppnar hon upp för sina kollegor och låter även dem berätta. Hon håller med och berömmar sina kollegor. Samspelet mellan Emma, Julia och Nathalie är klanderfritt och de är verkligen förberedda och besitter god kunskap i ämnet. De verkar inte ha gjort annat än att sitta på seminarium. Annat är det med Lina. När Lina till sist ställer en fråga så pratar hon tyst och försynt. Hon är nervös och spänd och pratar osammanhängande. Hon är rädd för att misslyckas och hon känner att allas blickar är mot henne trots att hon mest tittar ner i bänken. Emma hjälper Lina genom att lägga in några snygga och stilrena kommentarer. Hon hjälper Lina tillrätta när hon svamlar och tappar tråden. Lektionen avslutas sedermera och läraren tackar för en bra diskussion. Emma tar till sig av det läraren säger och känner sig uppenbart träffad medan Lina tittar ner i bänken och inte alls verkar träffad av lärarens ord. Lina tittar uppgivet ut genom fönstret.

Studenter börjar lämna klassrummet och till sist är det bara Lina och Emma kvar i rummet. Emma uppmärksammar Linas olycka och går mot klassrummets ände. Lina tittar mot Emma och ger ett leende och deras blickar möts återigen. Några sekunder senare: Emma frågar vad Lina tycker om DFM osv och att hon inte såg henne på introduktionsdagarna. Lina är låg och har inte så mycket att säga om kursen. Lina packar ihop sina saker och de lämnar klassrummet tillsammans. De fortsätter prata i korridoren. Lina berättar om sina känslor inför studierna och att hon tror att det kommer bli tufft. Hon har dåligt självförtroende och ser uppgiven ut när hon pratar. Hon har tom blick. Dock blir hennes blick skärpt och full av förväntan när hon tittar på Emma. Emma säger att hon tror på Lina och föreslår att de kan plugga tillsammans. Emma föreslår att de ska gå hem till hennes lägenhet och de lämnar KI tillsammans. De skrattar och har kul tillsammans på utvägen och Lina verkar mer uppåt och starkare i Emmas närvaro. De får en god kontakt och det finns en längtan i deras ögon när de pratar med varandra.

24 Möte med den otäcka tanten igen

Plötsligt säger Lina att hon måste in på apoteket innan de går hemåt. De går in på apoteket. Plötsligt får Emma syn på den tjuriga och otäcka gamla tanten som hon stötte på inne på KI första dagen på skolan. Hon ryser till och blir skrämmd. Förföljer den gamla tanten henne eller är det bara en slump? Varför blir Emma så rädd? Det blir Linas tur, hon går fram till kassan. Kassörskan skildras, hon har namnskytt där det står **Amanda**. Lina får sitt receptbelagda läkemedel och de lämnar apoteket. När de går ut från apoteket så ler den tjuriga gamla tanten nonchalant mot Emma. Tandlöst och falskt leende. Emma går i raskare takt skrämmd mot entrén och de går hem mot Emmas lägenhet.

25 Lina och Emma i lägenheten

Lina och Emma sitter i soffan och småpratar, länge. Lina är tyst medan Emma i princip har tagit över rummet och berättar om sina mål och drömmar i livet. Emma kommer på sig själv och frågar till sist vad det var för medicin Lina tog ut. Lina berättar om sin huvudvärk och sina sömnproblem. Lina är en aning skakad och skärrad. Emma tröstar henne och är förstående och hjälpsam. Emma frågar vad det är som har hänt och Lina berättar om sin mor som bara några månader innan studierna tog vid tagit sitt liv. Hon berättar att hennes mamma varit svårt sjuk en

längre tid, psykiskt sjuk. Att hon lidit av svåra depressioner och tvingats genomgå flera ECT-behandlingar. Att hon inte hade något grepp om verkligheten till slut. Lina skakar av rädsla. Emma är förstående och tröstar Lina. Lina fortsätter att berätta om sin mor med gråten i halsen. Att hon fick svårt med minnet, blev väldigt aggressiv och lättirriterad. Emma lysnlar förstående och blir berörd av det Lina berättar och de glider in på ECT och Emma säger att det alltid varit ett hett diskussionsämne osv. Lina berättar att mamman till slut inte orkade längre och att hon hittade henne död i sängen. Lina brister ut i tårar. Hon berättar att modern hade överdoserat mediciner tillsammans med alltför mycket vin. Emma gråter nu också och hon lever sig lätt in i hennes situation. De faller gråtandes tillsammans in i en lång djup kram och Emma poängterar att hon finns där för henne.

26 Sexuell lust uppstår

Plötsligt möts deras läppar. De kyssar varandra intensivt och börjar hängla i soffan. De kysser varandra i tårar. De river av varandra kläderna. De har intensivt sex i soffan. Vidare ligger de kvar länge i soffan och småpratar och pratar om hur fantastiskt det var. De är avslappnade och harmoniska. Lina är nu mer trygg. Emma frågar om Lina vill ha lite vin. Emma kommer tillbaka med ett rödvin men Lina berättar att hon inte tycker om rödvin. Emma hämtar en flaska chablis istället.

Lina är nu en helt annan människa, hon lyser av glädje och lust. Hennes huvudvärk, oro och ängslan är nu som bortblåst. Hon är avslappnad och verkar trivas för första gången på mycket länge. Emma håller upp ett glas Chablis till Lina medan hon själv tar ett glas rött. De dricker upp vinet och Lina frågar om hon får ta en dusch. Emma säger att det även finns ett badkar med glimten i ögat. Emma vill ha sex med Lina i badkaret. Lina berättar att hon inte gillar badkar och berättar om hennes rädsla för vatten. Emma säger att det spelar ingen roll var vi är och att hon bara vill ha sex med Lina igen. Att hon vill känna Linas kropp emot sin igen. Emma trånar av lust i sin blick och röst. Lina tittar på Emma full av sexuell lust och de går hand i hand mot badrummet. I deras andra hand har de varsitt vinglas.

I badrummet: Emmas ställer sitt vinglas vid badkarskanten innan de går in i duschen. Hon tappar även upp ett bad. De har sex i duschen. De går sedan ut från duschen och lindar varsitt badlakan runt deras kroppar. Emma frågar Lina om de ska bada igen. Lina är aningen tveksam och undrar varför hon tappade upp badet överhuvudtaget då de just duschat. Emma övertygar till sist Lina och de har sex återigen denna kväll, nu i badkaret. De ligger kvar länge i badet efter det avslutade sexet. När de till sist är på väg upp från badkaret så stöter Lina av misstag till Emmas rödvinglas och badkaret fylls med rödvin. Badkaret är nu fullt med rött vatten.

27 Katalysator

Emma får plötsligt en flashback där hon ser en ung pojke (Joakim, Dans son) ligga livlös i ett badkar fullt med blod. Hon blir skräckslagen och nu är Emma den som är svag och rädd. Hennes ögon blir stora och skräckslagna och hon blir darrig och nervös. Hon blir paralyserad. Lina undrar förvånad vad som hände. Emma blir klar igen och säger något i stil med: "Vad var det som hände? Vad hände?" Lina kramar om henne och förklarar att Emma bara försvann och blev alldeles blek. Emma säger med darrande röst att hon fick en sådan konstig bild i huvudet. "En ung pojke...." Lina tröstar Emma och föreslår att de ska gå till sängs. Emma tycker att Lina ska sova över och hon instämmer med trånande ögon.

28 Lina sover över

De ligger på varsin sida i sängen och tittar upp i taket. De pratar om allt möjligt. Emma berättar om sina planer och drömmar inom läkaryrket. Hon berättar att hon alltid drömt om att bli läkare i allmänhet och kirurg i synnerhet, redan som barn. Lina är mer realistisk och en aning mer negativt inställd och säger något i stil med att hon får se vad som händer i framtiden. Lina gillar inte att drömma och ha höga förväntningar utan det blir som det blir påpekar hon. Emma tycker att man måste få drömma och berättar att det är resan som är målet och inte målet i sig... Vidare säger hon att det kanske är drömmarna som är målet.... De kramar om varandra förstående.

29 Det konstiga familjefotot

Lina ser en fotobok på ena sidan av sängen och frågar om hon får titta i den. Emma svarar jakandes och berättar att det mest är foton på familjen. Emma berättar att hon saknar dem ibland och att de är så långt ifrån varandra nu. Sorgsen blick. De tittar tillsammans på foton. Familjefoton efter familjefoton. Emma berättar om hennes föräldrar. Pappan jobbar på kommunen och har precis givit ut en ny bok. Hon berättar även om hennes mamma som är sjuksköterska. Hon berättar stolt om sina föräldrar och hur mycket hon älskar dem.

Plötsligt blir Emma förskräckt. På en bild från en studentfest saknas hennes bror Jonatan. Emma är säker på att han var med på det fotot. Emma blir förskräckt och rädd och upprepar flera gånger: -vart är Jonatan? Lina frågar vem Jonatan är och Emma berättar att det är hennes yngre bror med darrande och förskräckt röst. Emma fattar ingenting. Emma säger att hon måste ringa sin bror och prata med honom. Hon tar fram sin mobil som ligger på nattduksbordet och slår numret hastigt. Det går många signaler och hon blir mer och mer orolig. Jonatan svarar dock och Emma blir lugn och säger att hon saknar honom och att hon bara ville höra hans röst. De pratar inte mer än en halvminut med varandra och hon avslutar med att de ses till helgen. Emma berättar för Lina att hennes bror kommer till Stockholm till helgen. Hon berättar att han ska möta upp två kompisar och att de bland annat ska till kasinot och att hennes bror i stort sett livnär sig på poker. Lina tycker att det låter spännande och pussar Emma god natt.

AKT 2

30 Morgonen efter i lägenheten

Scenen börjar vid frukostbordet. Emma vaknade tidigt och har gjort i ordning en rejäl frukost till dem båda. Lina sover längre och kommer in till köket alldeles nyvaken i en lånad svart morgonrock. Emma har på sig en vit morgonrock. Hon är nyduschad och håret bakåtkammat och är mycket pigg och uppåt. De säger god morgon till varandra och stämningen mellan de båda är god och det finns ingen skam eller pinsamhet i luften trots gårdagen. De agerar naturligt. De har en trevlig pratstund tillsammans.

Efter frukosten säger Lina att hon måste ge sig iväg. Emma blir förvånad och undrar vart hon ska. Emma trodde att de skulle plugga och mysa hela dagen då det är tenta om knappt en vecka. Lina berättar att hon inte hinner och att hon måste träffa någon till lunch. Emma frågar vem hon ska träffa med en oanad ton av svartsjukta. Lina tittar på Emma med en blick som säger något i stil med: "Fattar du inte vem jag ska

träffa?" Lina klär på sig sina kläder och ger sig av ganska snabbt. Emma blir oväntat sorgsen och melankolisk i sitt ansiktsuttryck. Hon faller en oväntad tår.

31 Lina har lämnat lägenheten

Emma känner sig ensam och besviken på att Lina stack iväg så kvickt. Hon diskar upp och gör rent i köket. Hon städar vidare i vardagsrummet. När hon är klar med sysslorna sätter hon sig ner i soffan och plockar upp böcker från underdelen av bordet. Hon är nu pigg igen och verkligen på alerten. Högvisa böcker skildras, gamla tentor, kollegieblock och en laptop. Hon skriver för fullt och gör research på datorn. Dagen blir till tidig kväll och det mörknar på utanför fönstret.

32 Samtalet med Lina

Telefonen ringer. Det är Lina. Emma berättar att hon studerat hela dagen och att hon är hoppfull inför tentan. Lina däremot har det inte lika lätt med studierna och hon känner sig stressad. Lina har många frågor till Emma. Emma svarar med stort pondus och självförtroende och verkar ha svar på det mesta. Hon pratar för fullt och lyser av entusiasm och hon gestikulerar med ena handen trots att hon pratar i telefon. Hon pratar med Lina som om Lina fanns i rummet. Hon går runt i lägenheten medan hon pratar. De pratar en lång stund innan Emma lägger på luren och sätter sig i soffan igen.

33 Ett meddelande som skär i hjärtat

Efter en lång dag med studier beslutar hon sig för att ta en paus och sätter på lite kaffe och tar en macka från kylan. Hon slösurfar sedermera framför datorn och kikar in på facebook. Hon kikar upp till vänster på sidan och ser att hon har 23 nya "notifications". Hon klickar på länken spänd av förväntan. Hon har 20 nya vänförfrågningar och det verkar vara mest från klassen plus några till. Det väntar nya spännande vänner på henne. Hon accepterar en efter en och är lyrisk och över att så många vänner vill "adda" henne på facebook. Hon kikar på olika profiler och uppdaterar också sin status: "Spännande dygn bakom mig – nu väntar tentaplugg resten av veckan☺". Hon ändrar också i sin profil genom att stolt lägga till Karolinska Institutet som hennes nuvarande syssla. Hennes ögon tindrar. Vidare kikar hon igenom nya statusar. Plötsligt ryser hon till och blir alldeles iskall och rädd. Hon läser en tjejs status vid namn **Amanda**: "Får man vara så här lycklig? Jag älskar dig Dan☺☺". Emma blir alldeles stel och tittar rakt in i skärmen. Hon blir låg och hennes ögon lyser av skräck och ångest. Hon tar djupa tunga andetag. Hon blir nervös och fumlig. Hon tappar ut kaffekoppen över hela bordet. Hon blir yr och får en slags överklighetskänsla. Det tar lång tid för Emma att sansa sig och hon tvingas lägga sig på soffan för att vila, hon drar en filt över sig och stänger igen laptopen med en kraftig smäll. Hon ligger i soffan på rygg och släcker sina ögon. En tår faller ner för hennes kind samtidigt som hon skakar lätt och är allmänt darrig. Hon andas fladdrigt och ansträngt och blev märkbart påverkad. Vad hände? Stor kraftig smäll skall ljudas när scenen släcks likt en uppvaknandesmetafor.

34 Tentamen

Scenen tar vid i stor tentamenssal. Folk kommer in genom dörren och sätter sig vid sina platser och får nummerlappar av tentamensvakterna. Det är ca 100 personer i salen. Vissa småpratar medan andra är spända och nervösa över den skriftliga tentan. En lärare kommer in genom dörren för att säga några ord innan tentan tar vid. Emma tittar sig omkring för att se om Lina har kommit men ser henne inte. En av

tentamensvakterna tar nu ton och hälsar dem välkomna till tentamen i "Cellens struktur och funktion". De delar ut tentorna och de tillbehör som behövs. Samtidigt: en lärare har några kommentarer till tentan, det är något utskriftsfel och ytterligare information som eleverna behöver. In kommer nu Lina en aning försenad och stressad. Hon får en lapp av en vakt och går långt bak i salen där det finns en plats till henne. Emma vänder sig om och de blinkar och ler mot varandra. Det blir tystnad i lokalen och tentan tar vid. Emma skriver för fullt. Hon tittar någon gång bakåt och ser hur det går för Lina. Lina sitter med pennan på bänken och vippar den fram och tillbaka och tittar samtidigt ut genom fönstret. Hon verkar uppenbart ha fastnat. Emma fortsätter att skriva så att pennan glöder. Hon är bekväm och ivrig i situationen. Det har nu gått en timme av tentan och plötsligt lämnar Lina salen. Hon tittar avundsjukt på Emma som skriver och skriver och skriver. Lina går tittandes ner i golvet ut från tentamenssalen, en aning skamset. Emma ser att Lina lämnar salen.

35 Vem är Johanna Svensson?

Allt flyter på i några timmar och hon är nu klar och verkar vara nöjd tills hon vänder tillbaka ett blad för att kontrollera en uppgift. Hon tittar längst upp till vänster och ser att det står **Johanna Svensson**. Hon blir skräckslagen och likblek, varför har hon skrivit Johanna? Hon tar sig för ansiktet och tar ett djupt ansträngt andetag. Hon upplever plötsligt stämningen som hotfull. Hon ser sig om i salen och vi får en känsla av att hon får en överklighetskänsla. Hon sätter sig med händerna för ansiktet återigen.

36 Den otäcka tanten igen...

När hon tittar upp och kikar åt tentamensvakterna som sitter längst fram vid en kateder så ser hon någonting som hon upplever som hotfullt och otäckt. Den tjuriga gamla tanten (från matbutiken, apoteket och skolan) ses återigen. Hon sitter och stirrar på Emma. Plötsligt börjar tanten att småskratta åt Emma som om hon menar något i stil med: "vad var det jag sa"? Emma börjar skaka kraftigt och tvingas gå ut från salen dödsförskräckt. Hon går med snabba fumliga steg mot toaletten. Hon stänger dörren om sig och ställer sig vid ett handfat och lägger händerna därpå och andas häftigt. Hon tittar till sist upp och hela hennes ansikte och nacke skakar av rädsla. Hon tittar sig i spegeln och ser att det står skrivet med läppstift "Förlåt mig". Hon börjar gråta och går från att ha blivit skrämmd och uppjagad till lugn och ledsen.

37 Vändpunkt 1, akutmottagningen i Eksjö (Metafor)

En stressig kväll för både patienter och vårdare. En neurotisk och lätt psykiskt sjuk man med tvångstankar i 30-årsåldern, **Kim**, kommer in till akuten. Han kommer ensam in genom entrén. Han skakar och är extremt rädd för något. Han andas häftigt och får flera panikattacker. Sjuksköterskan Ann-Mari (Emmas mamma) tar hand om honom. Hon tar in honom i ett ensligt rum och försöker lugna honom men mannen vänder och vrider på sig på bädden och kan inte lugna ner sig. Ann-Mari känner igen killen sedan tidigare och hon tror sig veta vad det handlar om. Ann-Mari klappar honom på axeln och pratar tröstande med honom. Han svarar inte på hennes ord utan är fortfarande lika skärrad. Kim berättar till sist att han är skrämmd till döds. Ann-Mari säger att han inte behöver vara rädd för något. Ann-Mari är ganska dålig på att prata med honom. Hon är själv väldigt stressad efter en hektisk förkväll på akuten. Hon har inte tid med några panikångestpatienter.

Kim pratar i gåtor och en aning osammanhängande. Han säger att någon är i fara och att han har svikit någon. Han berättar att han har låtit någon åka iväg trots att han anade något och ignorerade det alla sa. Kim säger desperat att han vill dö med desperata rädda ögon. Ann-Mari ger honom en tablett. "Johanna är i fara, Johanna är i fara" säger Kim. Nu blir plötsligt Ann-Mari skärpt. Hon blir upprörd att ber honom att sluta och berättar att Johanna inte bor kvar i stan. Kim vänder huvudet bort från Ann-Mari och drar en djup lång suck. Tabletten börjar verka. Ann-Mari lägger återigen handen på hans axel och klappar honom försiktigt. Hon berättar att hon måste gå vidare och att Henning (läkare) kommer in snart. Kim är tyst och ligger skakandes på bädden. Hon får ingen kontakt med honom men säger att hon har fler patienter som väntar henne. Hon lämnar rummet och återgår till kaoset på akuten. Den skakande mannens skräckslagna ögon skildras.

38 Jonatan kommer till Solna

Kvällen efter tentamen. Emma ligger i soffan och vilar när det knackar på dörren. Hon hoppar upp ur soffan av förväntan och glädje och öppnar dörren. Det är Jonatan och de kramar om varandra kärleksfullt. De småpratar om skolan, hans pokerspel och den stundande kvällen. Emma berättar att tentan gick bra och Jonatan säger att han är såååå stolt över henne. Johanna lägger huvudet på sned och ler. De kramar om varandra en gång till och Emma kan inte poängtera nog hur glad hon är över att se sin bror igen. Emma har gjort mat till dem båda och de sätter sig för att spisa ganska omgående. De äter och dricker gott. De pratar gamla minnen och skrattar. Det finns en värme i rummet. Vi får en känsla av att Emma tycker att de inte har setts på väldigt länge. Jonatan är mer distanserad och inte alls lika känslsam som Emma. Han säger att det inte var så längesedan de sågs, det var ju faktiskt bara två månader sen. Hon har längtande och en aning sorgsna ögon och berättar att hon inte tycker att det är som innan. Hon säger att hon vill ha Jonatan nära för alltid och att hon vill ta hand om honom som hon gjorde förr i tiden.

De pratar vidare om sina föräldrar och Johanna undrar hur det är med dem. Jonatan säger att det är väl som vanligt och poängterar att mamman är så stolt över sin dotter och skryter för grannar och kollegor. Johanna blir stolt men samtidigt irriterad. Jonatan säger att han ibland tror att mamman tror att hon är Emma. Han fortsätter och säger att hon berättar för alla vad Emma gör på dagarna och hur hon känner sig och att det är som om mamman förmedlar sina känslor genom sig själv till andra gällande Emma. Johanna skakar på huvudet och suckar. Emma rynkar sin panna och hånler en aning. Emma är förvånad över hur mamman kan veta hur hon känner sig och hur det går för henne. Jonatan säger att det är hon som känner åt Emma... Jonatan ler skämtsamt. Emma ler tillbaka. Emma håller upp mer vin. Men flaskan är tom och det rinner inte ut något vin. De skämtar metaforiskt om att allting har ett slut. Emma tar fram ytterligare en flaska rödvin och håller upp. Jonatan berättar att han ska möta upp två vänner som han har i Stockholm och sen dra vidare till Casino Cosmopol. Han berättar att det har gått riktigt bra för honom på nätpoker den senaste tiden. Han säger att det känns som om ingenting negativt kan hända honom på något plan. Emma säger att hon är stolt över honom och hur glad hon är att Jonatan har det bra hemma i Eksjö.

Jonatan frågar om Emma ska med till kasinot men hon svarar att hon ska ut och äta med en nyvunnen vän, Lina. Johanna berättar för Jonatan om Lina och hennes öden och att hon tycker lite synd om henne. Jonatan påpekar att Lina har tur som har

träffat Emma och att hon verkligen är rätt person för henne. Jonatan menar att Emma alltid finns där när andra behöver hjälp och stöd. Emma tycker att det var rart sagt och ler omsorgsfullt mot hennes bror. Jonatan frågar om han får ta en dusch. Emma påpekar att det även finns ett badkar och Jonatan tycker att det lät som en bra ide. Emma tar fram Jonatans favoritöl, Grebbestad.

39 Jonatan tar ett bad

Jonatan går in i badrummet och stänger dörren samt låser om sig. Emma tar fram en medicinbok och pluggar lite under tiden som Jonatan ligger i badkaret. Hon blir plötsligt helt oväntat nervös och lätt orolig. Plötsligt ringer telefonen och hon blir skräckslagen av signalen. Bilden fokuserar på hennes skräckslagna ögon. Det är Lina som meddelar vilken tid de ska träffas ikäll, 19.00 på Stureplan. Emma tycker att det blir bra. Lina frågar hur det är med henne och det framgår att Lina förstår att Emma är orolig för något. Emma svarar att hon bara är lite uppjagad efter tentan. Plötsligt hörs en liten duns inifrån badrummet och hon tappar telefonen i golvet och blir än mer skräckslagen. Hon springer mot badrummet. Samtidigt ser vi telefonen ligga på golvet och Lina säger upprepande gånger "Hallå, vart tog du vägen?"

Emma är nu framme vid badrumsdörren och hon rycker i handtaget vilket är låst. "Jonatan? Är du där? Hallå?" Inget långt mellanrum mellan dessa frågor utan Emma pratar snabbt och är stressad. Dörren öppnas och Jonatan undrar vad det är frågan om. Han har lindat en vit handduk omkring sin midja. Jonatan frågar om Emma ropade på honom och i samma sekund flyger hon på Jonatan i en lång och hård kram. Emma säger att hon alltid kommer att finnas där för sin älskade bror. Scenen avtas med att de båda kramas.

40 Buss mot Stureplan

Lina och Emma beger sig till Stureplan för att avnjuta någon form av skaldjursbuffé på en innekrog. Scenen inleds på bussen mot Stureplan. Emma, Jonatan och Lina sitter och samtalar. Bussen är full med folk och Emma tycker att det är lite störande och stressigt. Hon är ganska tyst på vägen mot Stureplan.

41 Restaurangen

Lina och Emma går sedan vidare mot restaurangen medan Jonatan avviker mot kasinot. De lyckönskar honom och säger att de eventuellt tittar förbi sen. Lina och Emma går in till restaurangen där de har bokat bord. Det märks att de är nykära, de småfnissar och båda har tindrande lyckliga ögon. De sätter sig och beställer in vitt vin och tittar på menyn. De tittar dock inte så mycket i menyn utan snarare mest på varandra med trånande blickar. Lina poängterar att Emma har en stilig och trevlig bror och att han brås på Emma. Emma berättar att han betyder så mycket för henne. Vidare utbringar Lina en skål för att det gick bra för Emma på tentan och hon tycker att Emma är så duktig. Emma säger uppmuntrande att hon tror att Lina kommer att fixa omtentan galant. Lina ser frågande ut. De beställer in någon form av skaldjursplåtå.

De har trevligt, sörplar och dricker vin i massor. De verkar ha obegränsade tillgångar och tid. Lina säger flera gånger att hon är så glad över att ha träffat Emma. Emma säger att hon känner likadant. Plötsligt får de syn på Dan vid ett bord lite längre bort. Dan visar upp sin ägarattityd och befinner sig i en dispyt med servitrisen. Han är inte nöjd med vinet. Han vill ha ett dyrare som dock inte verkar finnas till servering. Han

blir upprörd och börjar göra sexuella anspel mot servitrisen. Han uppför sig stökigt. Emma och Lina tittar på varandra och skakar på huvudet. Lina säger någonting om "det goda livet" när hon tittar mot Dan.

Det blir tyst. Emma säger till sist att hon känt sig konstig på senaste tiden. Att hon sett konstiga saker och fått flashbacks. Emma berättar att hon känner sig förvirrad. Hon berättar vidare om incidenten under tentan. Att det kändes som en mardröm och att hon föll som i dröm när man är på väg att somna. Emma berättar som om hon inte levde sitt eget liv. Hon tittar på Lina och frågar om hon förstår. Lina berättar om sin panikångest och att hon känner igen symptomen. Emma berättar att hon anar att något är fel med orolig ton.

Hon berättar vidare om den otäcka gamla tanten som verkar förfölja henne. Att hon ryser och blir rädd så fort hon får syn på henne och att det hänt flera gånger. Lina frågar vem hon pratar om. Emma berättar att hon städar på skolan, är tentamentsvakt och att hon verkar dyka upp lite varstans. Lina har aldrig sett tanten. Emma förklarar mer i detalj om tanten och förklarar hur hon ser ut, att hon är tandlös och har ovårdat krulligt svart långt hår. Emma blir stressad då Lina inte noterat damen.

42 Inne på toaletten

Emma ställer sig vid tvättstället och tittar ner. Hon tittar sedan upp och tar sig för ansiktet. Hon drar ner sina händer för ansiktet och tittar i spegeln. Hon blir plötsligt skräckslagen. På spegeln står det med läppstift "Hjälp mig". Lina börjar skaka och sätter på kranen. Hon tvättar händerna länge. Hon blir panikslagen och börjar tvätta sitt ansikte. Plötsligt kommer det in en tjej på toaletten och Emma skärper till sig, dock fortfarande skärrad. Hon tar sig sist till samman och lämnar toaletten. Samtidigt spelas "A bad dream" inne i lokalen. Hon går mot Lina men Lina finns inte kvar och deras platser är upptagna av några andra. Samtidigt låter det inifrån Emmas hjärna, någon ropar konstant på hjälp "Hjälp mig, var var du?, snälla hjälp mig..."

Vändpunkt 2

43 Kim kommer in till akutmottagningen igen (metafor)

En man kommer in med ambulans till akutmottagningen. Hans handleder är inlindade. Ambulanspersonalen springer med bären mot ett behandlingsrum. Ann-Mari kommer ut från ett annat rum och ser chockad att det är Kim liggandes på bären. Ann-Mari får höra att Kim försökt ta sitt liv och att det ser illa ut. Hon går bort mot salen där han befinner sig. I korridoren hör Ann-Mari läkarna bli allt mer desperata och någon säger att han försvinner. Det blir en lång tystnad och Ann-Mari går saktare och saktare mot rummet och är nu alldeles skakig. Vi får en känsla av att hon får skuld känslor för att hon inte lyssnade på Kim härom dagen. Plötsligt blir det så verkligt för henne. Hon lyssnade inte på honom, hon hjälpte inte honom.

44 Lunchrummet på akuten

Ann-Mari vänder sig plötsligt om och går med raska steg mot lunchrummet där hon stänger in sig. Hon lutar sig mot dörren och stänger sina skräckslagna ögon. Hon har panik och hon försöker sansa sig så gott det går. Hon börjar svettas och hyperventilera. Hon kämpar för att få tillbaka normal andning genom att ta djupa

andetag. Efter ett tag verkar hon sansa sig och hon öppnar sina skräckslagna ögon. Hon tittar upp och ser att det sitter **en äldre repektingivande dam** vid ett av borden i lunchrummet. Damen är klädd i någon sjal och ser likblek ut i ansiktet, kanske är hon sminkad. Hon har tidigare aldrig sett damen (inte vi heller) och ser frågande ut.

Damen säger att hon har väntat på det här och skakar på huvudet samtidigt som hon tittar nedlåtande på Ann-Mari. Ann-Mari frågar vad damen menar. Damen säger att "så går det när man inte lyssnar" och lägger huvudet på sned. Det blir tyst. Ann-Mari är på väg att lämna rummet men stannar upp i sitt handlande då damen frågar hur det är med hennes dotter. Ann-Mari blir förskräckt. Hon går mot damen oförstående och frågar hur damen vet att hon har en dotter. Damen har inte släppt blicken på Ann-Mari under hela scenen tills hon tittar upp mot lampan i taket där vi ser flera insekter som har dött av elektrisk stöt. Det är bara damen som tittar upp. Ann-Mari fokuserar inte på lampan. Ann-Mari förklarar att hennes dotter studerar till läkare i Solna och att hon har det bra. "Verkligen? Det var ju bra" säger damen hånfullt och ironiskt. Det blir återigen lång tystnad. Damen rör inte en min utan stirrar konstant med pondus och med en känsla av att damen vet mer än vad Ann-Mari vet. Ann-Mari är mer orolig och tittar åt alla håll för att till sist skrika åt damen "nu pratar du med mig, vad är det egentligen som händer här?" Lång tystnad igen, samma känslor.

Damen säger att hon inte trodde att Ann-Mari gillade att prata. Ann-Mari är på väg att säga något men avbryts av damen som lyfter pekfingeret upp till ansiktshöjd precis som att hon vill ha tystnad i rummet. "Jag menar inte att prata, utan att PRAAAATAA" fortsätter damen. Ann-Mari har inget svar utan fastnar i tystnaden. Plötsligt sätter hon sig mitt emot damen och verkar ta sig tid för en pratstund. Ann-Mari är låg och skamsen. Hon har plötsligt insett något. Hon tittar ut genom fönstret och gråter lite lätt. "Jag undrar Ann-Mari... svarade du så för att du verkligen vet att din dotter har det bra... eller svarade du så för att du tror och hoppas att det är så... för att du vill få mig att tro att det är så?" Ann-Mari tycker att damen är fruktansvärt otäck och allt det damen säger verkar skära sig rätt in i Ann-Maris hjärta. Ann-Mari är fortsatt tyst och gråter lätt. Ann-Mari är förvirrad. Damen fortsätter: "Hellre än kärlek, pengar, tro, berömmelse eller rättvisa, så ge mig äkthet".

45 Metafor utanför fönstret

Utanför fönstret blåser en ung cancerpatient såpbubblor upp mot himlen. Pojken skrattar och myser tillsammans med sin mamma. Vi ser pojkens mun när han blåser. Han ler. Bubblorna åker upp mot himlen och vi följer två-tre bubblor långt upp tills de spricker. Tillbaka till lunchbordet. Damen tittar på Ann-Mari med en "vad var det jag sa-känsla". Ann-Mari skakar på huvudet och är på väg att lämna bordet men stoppas av damens tunga ord återigen. "Lyssna nu, för en gång skull.. lyssna nu, kan du göra det för mig?" Det finns ibland två helt olika individer som säger exakt samma sak. Det finns ibland två individer som hör exakt samma sak. Nu, spelar det någon roll vem som säger det för den som lyssnar? Kan det tolkas olika? Och spelar det någon roll vem som hör exakt samma sak, hör de verkligen samma sak?

Ann-Mari får nu en flashback där hon pratar med sin dotter. Dottern (18 år) sitter med huvudet ner på matbordet och tar sig åt huvudet. Dottern säger att det känns som att hon har någonting där inne som går fram och tillbaka. Ann-Mari svarar med att säga att det blir nog bra om du vilar dig lite. Dottern säger att hon tror att hon är schizofren

men Ann-Mari tycker att det är nonsens och blir upprörd. "Sånt händer bara andra", avslutar Ann-Mari och säger åt dottern att gå och lägga sig.

Tillbaks i lunchrummet: "Jag förstår inte, vem är du egentligen", säger Ann-Mari. "Nej, jag förstår det säger damen. "Jag vill få dig att tänka Ann-Mari!" Man ser skräcken i Ann-Maris ögon. Men hon vill fortfarande inte riktigt lyssna och prata med damen. Damen säger att Ann-Mari alltid har varit rädd men att hon inte vetat om det själv, eller velat inse det.

Ann-Mari berättar om hennes tuffa år hon har bakom sig och att hon har förlorat sin ende son. Ann-Mari talar med spänd och osäker röst, hon faller några tårar igen. Hon säger att det var en fruktansvärd olycka. "Tycker alla i familjen likadant?. Har du pratat med din dotter och detta?" Damen pratar fortsatt dominerande. "Jaaaa...." säger Ann-Mari tystlåtet. Hon försöker vara förtroendeingivande men misslyckas. "Ok, du har sagt det till henne. MEN har du pratat med henne? Har du lyssnat på henne?" "Du vet Ann-Mari, det kanske finns andra verklighetsuppfattningar än dina. "Joo, men vi har pratat..." säger Ann-Mari. Damen tittar på henne en lång stund men slutar att prata och säger till sist: "gomiddag" och lämnar lunchrummet med rappa steg och stort förtroende.

AKT 3

46 Flashback/dröm från flickrummet

Emma ligger i sängen. Hon drömmer om Jonatan. Jonatan står och tittar ut genom fönstret när Emma kommer in i rummet. Hon går mot Jonatan som samtidigt vänder sig om. Han känns lugn och aningen borta. "Jonatan?" säger hon överraskat. "Hej syrran, säger Jonatan lugnt och behärskat. Han berättar att han hittade en hel hög med böcker. Han håller en psykogibok i sin hand. "Är det därför du aldrig har tid längre eller finns där när jag behöver dig, frågar han. "Jag ser dig aldrig längre", säger Jonatan uppgivet. Johanna blir aningen skamsen och tittar ner i marken med sina rödsprängda ögon. Hon är sliten och har öppen förvånande mun. "Jonatan, är det verkligen du?" "Nej", säger han bestämt men med svag röst. Boken har nu försvunnit från hans hand.

47 Flashback/Dröm från badrummet

Från att ha stått i Emmas rum befinner de sig nu helt plötsligt i badrummet. Kranen fyller badkaret med vatten. Emma är helt oförstående och tittar sorgset och förvånat på sin bror. "Minns du när vi brukade bada tillsammans. Vi var så lyckliga" säger Jonatan. Emma lägger huvudet på sned och nickar tillbaka. Plötsligt blir Jonatan naken och blöt, det rinner vatten nerför hans kropp. Golvet fylls med vatten. Han börjar även att blöda från tinningen som rinner ner för hans kropp och golvet blir märkbart rött. Han faller till marken på det blodiga golvet. "Hjälp mig" säger han darrande och är nu helt likblek. Emma går mot honom och kramar om honom och säger "Jag finns här för dig, det vet du... Jag älskar dig så mycket".

Hon tar upp honom från golvet. Jonatan blir än mer vit i ansiktet och säger "Jag är bara russin i ett hav". "Neeej, det är du inte" svarar Emma tröstande. Jonatan säger vidare att hon måste vakna och att hon måste låta honom simma iväg. Emma säger att hon inte kan.

48 Vändpunkt 3, Emma i annan lägenhet än tidigare

Ett regnigt och mörkt Johanneshov skildras. Stämningen skall vara verklighetsförankrad och bister. En ensam kvinna går utan paraply hem från en matbutik. Det ska råda mystik och skräck kring situationen innan vi får se vem kvinnan är. Dyster musik ljuds när vi ser vem det är, Emma. Hon tittar sig oroligt omkring och vi får en känsla av att hon känner sig iakttagen. Hennes skräckslagna och stirrande oroliga ögon skildras. Hon går mot en hyreslägenhetslänga. Ett helt annat område än där hon tidigare vistats.

Publiken ska nu få svårt att hänga med. Är det verkligen Emma? Har hon flyttat, varför är hon så bister och olycklig? Hon går mot lägenheten som ligger på bottenvåningen. Det ligger saker över hela lägenheten. Kylan är nästan tom. Hon går därefter mot vardagsrummet och lägger sig i soffan. Hon huttrar och skakar under den vita filten i den svarta soffan. Det ligger högar med brev från landstinget, kronofogden, CSN osv bredvid en sliten gammal laptop på bordet. Några av breven är öppnade och vi ser bland annat ett meddelande om inkassokrav och sjukhusräkningar. På breven står det ”**Johanna Svensson**”. Det finns också två tomma vinflaskor (vita) på bordet. När hon tittar på breven verkar hon vara likgiltig. Vi ser även ett foto på hennes lillebror Jonatan på bordet. Johanna fortsätter att huttra och skaka under filten. Bilden blir mörkare och mörkare.

49 Senare i samma lägenhet – ett helt annat liv

Långsamt öppnas en scen, det blir ljusare och ljusare i samma lägenhet. Vi vet nu att Emma från de första akterna i filmen nu heter **Johanna**. **Johanna/Emma** vaknar under den vita filten. **Johannas** händer rör på sig och till en början verkar hon vara lugn under filten. Långsamt ökar hennes andningsfrekvens och händerna börjar att darra. Hon drar bort filten från ansiktet för att lättare få luft. Hon mår dåligt och är illa till mods. Rödsprängda rädda ögon, svarta ringar och trött blick.

Hon tar sig åt huvudet och släcker ögonen. Dålig hållning och huvudet hänger ner från nacken. Hon lägger båda händerna framför ansiktet. Vidare drar hon långsamt händerna upp mot pannan och sedermera stryker hon håret bakåt i samma rörelse. Hon tittar mot datorn där hon ser sin facebook-sida. Hon blir än mer illa till mods och klöks några gånger (lättamt) och tvingas lägga ner sig igen. Hon släcker ögonen men öppnar dem snabbt igen.

Hon reser sig upp igen och sträcker sig efter ett paket och stoppar i sig några piller. Hon lägger sig på soffan igen. Hon tittar på läkemedlet med sorgsna och uppgivna ögon. Blicken flyttas sedan mot fotot på Jonatan. Hon släcker ögonen och gråter uppgivet. Kvinnan är skamsen och orolig på samma gång. Senare sätter hon sig upp och surfar på laptopen. Hon går igenom mailen och facebook. Inga nya mail. Facebooksidan zoomas sedermera in, längst upp till vänster. Det lyser ingenting kring vänförfrågningar och meddelanden. Ingen vill henne någonting. Hon blir irriterad och ledsen. Hon tittar sedan mot brevhögen och suckar tungt. Hon har nu blivit lite lugnare av tabletten men är fortfarande uppgiven.

50 Vem är Amanda Berg?

Vidare går hon in på sin profilbild. Bilden visas och det är en bild på Karolinska institutet. Hon tar bort bilden och ersätter den med en bild på henne och Jonatan. Hon ändrar vidare sin huvudsakliga syssla på sidan. Hon tar bort KI som sin

nuvarande skola och sin huvudsakliga sysselsättning. Hon klickar vidare in sig på **Amanda Bergs** profil och tittar på hennes bilder. Vi ser **Lina** på bilderna. När hon tittar på bilderna på **Amanda/Lina** så får vi en känsla av att hon saknar henne. Hon gråter och blir melankolisk men blir samtidigt sexuellt upphetsad och börjar smeka sig själv. Hon ökar tempot och smeker sig själv under filten samtidigt som hon gråter. Det sexuella hatet uppenbarar sig.

Senare: Hon ser att Amanda är online och skriver till henne. "Hej, hur är det? Inget svar. Fortfarande inget svar. "Kan du inte prata med mig Amanda, varför måste det sluta så här?" Amanda svarar inte. Johanna klickar sig tillbaka till "Home" och ser nu Amandas uppdatering av status och blir aningen chockad och ledsen på samma gång. "Får man vara så här lycklig? Älskar dig så Dan!" D:D:D. Amanda var online men ignorerade Johanna. Johanna blir illa berörd av det hon läser.

Hon tvingas lägga sig på soffan igen. Hennes andning är ansträngd och snabb. Vi hör det stressade flåset från hennes lungor. Hon lägger händerna för ansiktet och börja gråta. Oro och skräck sprider sig genom hennes tankar. Det går några minuter, hon somnar men hoppar snart till. Det smäller till i dörren. Det är brevbäraren som kastar in brev. Johanna flyger upp ur soffan. Hennes skräckslagna rödsprängda ögon stirrar av skräck. Hon reagerar kraftigt på ljudet. När hon lugnat ner sig blir hon mest irriterad och sur. "Va fan vill dom mig" säger hon för sig själv. Hon går upp från soffan och hämtar posten och bläddrar igenom den. Hon har ett uppgivet inryck när hon tittar igenom breven. Hon går tillbaka till soffan igen med breven i handen och lägger dem i den redan stora högen som finns med brev. Hon öppnar ett brev, från landstinget. Hon verkar ha en tid till psykiatrisk klinik. Hon sitter på soffan och tänds en cigarett. Hon drar några tunga halsbloss och blir lugnare. Hon lägger sig ner i soffan igen och tar ur en DVD-film från ett fordral och sätter på filmen. Vi får se filmens inledning på dataskärmen. Två kolstavar möts och det blixtrar till... (Bergmans "Persona").

51 Mamma Ann-mari ringer

Hon har precis lagt sig till ro när det plötsligt ringer i mobiltelefonen. Hon suckar och tar ett djupt andetag. Mobilen verkar dessutom ligga i köket så hon tvingas irriterat lämna soffan. Att gå från soffan till köket ska vara som att bestiga ett berg för henne. Hon tar upp mobilen från köksbordet svarar. Det är hennes mamma som glatt frågar hur det är med henne. "Mamma" säger Johanna lågmält, oentusiastiskt och uppgivet. Johanna säger att det är ok och att hon sitter och pluggar. Mamman tycker att hon är så duktig och säger att de är så stolta över henne där hemma. Det blir lång tystnad mellan dem. Mamman: "Jo, jag tänkte, du fyller ju år snart... vi tänkte fixa en fest för dig ute i Årsta hos Bjurlings. Du är ju hemma i Eksjö veckan innan så jag tänkte att då behöver du inte ta tåget upp heller...vad säger du?!" Johanna suckar och säger uppgivet att det blir ok. Mamman blir nöjd och hon säger att hon längtar efter sin dotter.. Johanna blir tyst men säger till sist en aning osäkert att behandlingen fungerar bra och att hon känner sig mycket bättre. "Ok, bra, pappa hälsar" Ann-Mari låter lite stressad och förklarar att hon har mycket att göra då de ska ha gäster till kvällen. Hon påminner till sist Johanna om att tända ett ljus till kvällen. Hon säger att det gått två år men att de klarat det bra.

Johanna känner sig stressad efter samtalet och vi får en känsla av att det hon ville säga aldrig kom fram. Johanna tittar ut genom köksfönstret med deppiga och

längtande ögon. Hon saknar något, hon saknar trygghet. Blicken är tom men samtidigt längtande. Hon tänder en cigarett av märket Levi. Hon tittar ut genom fönstret som nu står vidöppet. Hon röker djupa halsbloss och släcker ögonen. När hennes ögon öppnas ser hon en familj passera utanför lägenheten. Föräldrar, två barn, en tjej och en kille. De skrattar och håller om varandra. Johanna tittar på dem med stel avund blick. Hon längtar samtidigt som hennes medvetande är fullt av skräck och uppgivenhet. Hon stänger fönstret gapandes och det knäcker till ordentligt i hennes käkar.

52 Flashback villan i Eksjö, Traumascen

Scenen börjar med att vi ser ett hus utifrån, det är tidig kväll och lugnet har lagt sig i villaområdet. En yngre Johanna, ca 18 år, sitter på sitt flickrum och studerar. Hon sitter vid sitt skrivbord som är ställt längs fönstret. På bordet finns flera böcker, bl a en psykologibok B. Det står ett glas med vatten och en burk med vingummi (godis) vid bordet. Hon lyssnar på nyheterna som går på TV. Det pratas om att pensionärerna får det allt sämre och sämre. En tant intervjuas och hon pratar skämtsamt om att man snart får leva på kattmat.

Det ringer i telefonen och Johanna är förväntansfull tills hon ser vem det är som ringer. Hennes förväntan övergår till suckar och irritation. Hon väntar uppenbarligen på ett samtal men inte detta samtal. Hon är aningen stressad inför uppgiften. Det är pappa Peter som ringer och säger att han jobbar över. Han berättar vidare att det finns mat i kylan och att mamman jobbar kväll. "Som vanligt då", säger Johanna. Samtalet avslutas relativt snabbt då hon är ivrig att gå tillbaks in i studierna.

Hon pluggar inför ett psykologiprov nästkommande dag och hon är aningen uppjagad och känslan av att hon ligger efter är markant. Hon fortsätter att skriva och läsa framför sin dator. Plötsligt hör hon dörren gå igen nerifrån. Det är Jonatan som kommer hem från träningen. Han frågar om det är någon hemma, med kraftfull röst. Johanna svarar inte. Jonatan skriker igen om ännu högre. Johanna svarar honom till sist och suckar och berättar att hon sitter och pluggar och att det finns mat i kylan. Hon är irriterad över att ständigt bli störd av någon. Hennes koncentrationssvårigheter ökar påtagligt. Efter någon minut börjar hon skriva igen. Någon sekund senare knackar det på dörren in till henne. "Tjena syrran" säger Jonatan med mat i munnen. Johanna är nu märkbart irriterad och säger med arg blick mot Jonatan "Jag pluggar ser du väl!" "Jaha, som vanligt då min lilla plugghäst" säger Jonatan skämtsamt och nonchalant. Johanna ber honom att sluta och att lämna rummet.

Jonatan går till TV-rummet på övervåningen och sätter på TV:n och höjer volymen. I rummet intill blir Johanna än mer irriterad. Hon skriker: "Snälla du, kan du ta och sänka volymen lite". Det brister snart för henne. Hon hör till sist volymen sänkas och återfår lugnet och tar tag i studierna igen. Det flyter på tills Jonatan kommer in till henne igen. Hon suckar och frågar vad det är frågan om. "Jag tar ett bad" säger Jonatan. "Okeeeej" säger Johanna med en känsla av att hon inte alls är intresserad av vad Jonatan ska göra härnäst. Johanna fortsätter att läsa och samtidigt hörs skvalpande vatten som fylls i ett badkar i rummet intill. Vi hör när kranen stängs av. I Johannas rum sluter nu Johanna ögonen och vi får en känsla av att hon äntligen får lugn och ro. Hon läser på för fullt men tittar då och då på telefonen precis som att

hon väntar på ett samtal. Hon har ett frågande ansiktsuttryck när hon tittar på telefonen. Tiden på klockan är 18.23.

Växlande sekvenser från badrummet/flickrummet

Badrummet: Jonatan ligger avslappnad i badkaret...

Flickrummet: Det går någon minut till och hon tittar på telefonen igen, 18.24.

Badrummet: Samtidigt ser vi Jonatan gå upp från badet... Till sist ringer telefonen, det står "Cecilia mobil" och klockan är 18.25 när hon tittar på telefonen.

Badrummet: Jonatan reser på sig och är på väg upp från badet. Plötsligt halkar han till och faller bakåt. Huvudet slår i badkarskanten och han blir liggande i badkaret fullt med vatten... som snabbt blir rött. Han är illa därän och ligger livlös i vattnet. "Hjälp mig" säger han tyst och svagt.

53 Cecilia ringer

Flickrummet: Johanna är på väg att svara och sträcker sig efter telefonen och tittar ut genom fönstret och hennes blick fastnar på en kvinna med en ICA-kasse i handen. Johanna hör samtidigt en kraftig smäll inifrån badrummet och hennes blick fastnar på ica-kassen. Johanna rycker till. Samtidigt ringer telefonen om och om igen. Johanna tittar på dörren i rummet med frågande ögon och rynkande panna. Vi får en känsla av att hon känner på sig att något inte står rätt till. Hon är rädd men hon väljer till sist att svara i telefonen. Hon svarar och glömmer snabbt bort sin oro. "Hej, Cecilia.. äntligen" säger Johanna förvåntansfullt.

Cecilia har svar på några uppgifter som Johanna har problem med inför morgondagen. Under samtalet hör Johanna fortfarande konstiga ljud inifrån badrummet. Hon tycker att hon hör Jonatan kalla på henne. Men hon tänker inte mer på det utan pratar istället med Cecilia. De pratar någon minut och under samtalet hör Johanna konstiga ljud igen och hon får en klump i magen. "Ok, jättebra Cecilia, tack så mycket!" säger Johanna. "Sen är det ju det här med redovisningen, tar du avsnittet om dissociation" frågar Cecilia. Johanna är nu aningen frånvarande i konversationen med Cecilia och säger bara "mmm" hela tiden. Samtidigt tittar Johanna på klockan som slår 18.31 och säger att hon måste lägga på och tackar för hjälpen. Hon lägger på luren och blir plötsligt väldigt spänd av oro. Vi får en känsla av att Johanna känner på sig att något är fel. Hennes ögon stirrar av skräck. Hennes andning blir tyngre och tyngre.

54 Mot badrummet

Hon går mot badrumsdörren i rummet intill och ropar på Jonatan. När hon går mot dörren har hon psykologiboken i handen. Hon har boken i handen hela tiden. Jonatan svarar inte. Hon har gråten i halsen. Hon ställer sig utanför badrumsdörren och öppnar dörren långsamt med hjälp av handtaget. Hon frågar efter Jonatan tre gånger under tiden, hennes röst blir svagare och svagare för varje gång hon säger Jonatan. Hon är rädd. Hon öppnar dörren och ser att Jonatan ligger livlös i badkaret som har fyllts med blod. Vi ser skräcken i Johannas ögon, ögonen zoomas in efter det att vi fått se Jonatan. Hon tappar boken i golvet. Boken zoomas in "Psykologi B". Johanna är handlingsförlamad i några sekunder men tar sig sist till samman och går sakta mot Jonatan och plockar upp honom. Jonatan är blek och blöt av blod och vatten. Han andas inte. "Jonatan, Jonatan, snälla... vakna...Jonatan!" Jonatan svarar inte. Johanna kramar om sin bror och inser att han har avlidit. Hon gråter skakandes

och är fullständigt otröstlös och märkbart chockad. "Förlåt.... Förlåt.... Snälla, förlåt mig Jonatan..." Hon stryker sin vänstra hand över hans hår och ansikte. Hon kysser hans panna. När Johanna pratar med sig själv har hon en darrande panikartad fladdrig röst. Johanna blir blötare och blodigare ju längre hon kramar om sin bror. Scenen avslutas med att bilden släcks långsamt till total mörker.

55 Lägenheten på Johanneshov

Johanna står mot en öppen garderob och tittar ner i golvet. Hon ser skamsen och skärrad ut. Hon vänder huvudet uppåt långsamt och stirrar med skräckslagna ögon in i garderoben. Garderoben är full av studieböcker av alla dess slag. En bok zoomas in, boken har röda stänk och boken heter Psykologi B. Läpparna fladdrar och hakan skakar lätt upp och ner. Hon faller tårar som blir till gråt. Snabbt och hårt slänger hon igen garderobsdörren och går upprörd ifrån rummet gråtandes mot köket.

56 Skamsen i köket

Hon går mot köket skärrad och deprimerad. Hennes hållning är dålig. Hon har otvättat hår och går runt i ett vitt linne och mysbyxor. Hennes ögon är röda med svarta ringar runt om. Blicken är tom och spänd. Hon är nu i köket och går mot vattenkranen. Hon stirrar på kranen och det tar några sekunder innan hon vågar sätta på kranen. När vattnet rinner blir hon räddare. Hon stänger på kranen vid diskbänken och tvättar händerna. Hon skakar. Hon tvättar händer snabbt men länge. Hon gnor sina händer långsamt mot varandra. Hon stänger av kranen. Hon går vidare mot kylskåpet. Kylskåpet öppnas. Kylen innehåller mest vita viner, inte så mycket mat annat. Hon tar en flaska och ett glas med sig och går mot vardagsrummet. Hon sätter sig i soffan och öppnar vinflaskan (vanlig kork). Hon är fortfarande rädd och skakig. Hon fyller glaset och sveper det snabbt. Återigen påfyllning. Hon lägger sig nu i soffan och släcker ögonen. Hon försöker lugna ner sig men det går inte. Hon sätter sig upp i soffan och tittar på fotot av Jonatan.

57 Syner i vardagsrummet

Plötsligt ändras bilden på fotot och Jonatan blir blekare och är blöt av blod och vatten. Hans ögon släcks. Johanna är skräckslagen. Ur Johannas undermedvetna: Jonatans ögon öppnas långsamt i fotot. Han säger sedan med svag röst och aningen långsamt: "Hjälp mig.... Hjälp mig...Johanna... Snälla..." Johanna är skakad och gråter. Hon sträcker sin hand mot fotografiet, en hjälpande men skakande hand. Fotografiet blir normalt igen. Johanna drar tillbaka sin hand långsamt. Hon tar ännu ett glas vitt vin. Hon är sorgsen och tom i sin blick.

Hon klickar sig in på facebook och hon har ett nytt meddelande. Från Amanda (som vi lärt känna som Lina i de första akterna). "Johanna, vi behöver prata... det får inte sluta så här, möt mig XXX i morgon kl 11.00. Kram Amanda". Johanna tar sig åt huvudet och skakar på huvudet. Hon slår sig själv i huvudet. Hon drar ner sitt skitiga hår nedanför hennes ögon och näsa. Hon sveper ett glas vitt till och lägger sig sedan för att vila.

58 Jobbiga grannar på ovanvåningen och fler syner

Någon klampar och springer runt med skor på sig inomhus. Johanna tittar först förvånande och irriterat mot taket. Hon skakar på huvudet. Hon blir mer och mer irriterad för att till sist bli helt galen och börjar skrika och slå i väggarna. Det blir tyst för en sekund uppifrån. Hon är nära bristningsgränsen. Efter några sekunders

tystnad hör hon steg i trappan och en hund som skäller högt. Hon står upp och tar sig för öronen. Hon lider och hon tycker att rummet börja snurra runt och hon ser bilder inifrån hennes huvud.

Hon får flera syner. I) En leendes Britt (lärarinnan) uppenbarar sig. Britt står mitt framför henne och klappar Johanna på axeln. Från att bara le börjar Britt att hånfullt skratta respektlöst mot henne. II) Ann-Mari visas också i flasbacken/synerna. Ann-Mari skakar på huvudet nedlåtande och "smackar" med tungan/tänderna. III) Amanda/Lina tittar kärleksfullt på henne men vänder henne snabbt ryggen och går långsamt ifrån Johanna.

Under tiden som synerna uppenbarar sig snurrar allting bara runt och Johannas hjärna är i kaos. Plötsligt blir rummet ljusare och ljusare och lamporna börjar att blinka. Det är som blixtrar för Johanna. Dessutom skär det i hennes öron likt någon variant av tinnitus. Hon skriker av skräck. Allt är en röra i hennes huvud och till sist faller hon ner mot golvet medvetslös.

Hon ligger på rygg och ljuden och ljusen avtar. Medan Johanna ligger på golvet till synes fridfullt så öppnas dörren och den vidriga tanten kliver i rummet (Emmas rädsla i inledningen). Johanna vaknar av att hon tycker att det luktar illa. Hon öppnar ögonen och ser tanten stå och stirra mot henne. Tanten ler nu tandlöst mot henne. Stirrande ögon och skitigt ansikte. Rynkig och krokig hållning. Tanten har stora vårtor på kinderna och håret har växt ut och finns lite överallt i ansiktet. "Hej Johanna, känner du inte igen mig" frågar tanten stirrandes. Johanna säger ingenting. Hon stirrar och är rädd. Långsamt ändrar skepnaden i tantens ansikte. Hon blir vackrare och yngre. Håret blir långsamt ljusare. Till slut visas en snygg ung tjej med uppsatt långt ljust hår. Tindrande och förväntansfulla ögon. Det är Johanna själv som uppenbarar sig i tantens skepnad. Så som Johanna en gång var. Johanna kan nu inte andas på golvet, hon är på väg att kvävas. Hennes ögon är stora och stirrande. Hon är livrädd, hon faller i koma.

59 Psykologen

Vi ser en läkare på ett läkarrum. En kvinnlig läkare i 50-årsåldern. En välvårdad och snygg kvinna vid namn **Marie-Louise Dreyer** (hyresvärden Mari-Louise från akt 1). Hon läser igenom en akt. Det knackar på dörren. Kvinnan reser sig upp och går mot dörren. Hon öppnar dörren och hälsar patienten välkommen. Johanna går in genom dörren. Johanna är trött, lågmäld och hon verkar lida av extrem huvudvärk. Johanna går vacklande och sjasar nästan fötterna i golvet när hon är på väg till stolen. Hon är tyst och säger ingenting. Hon lutar huvudet framåt och tittar ner i golvet. Vi får en känsla av att hon gömmer sig för sig själv. Psykologen frågar hur hon mår och hur behandlingen har fungerat. Johanna svarar inte. Hon tittar fortfarande ner i golvet skamset. Psykologen frågar om det känns bättre efter de behandlingar som hon nu genomgått. Johanna tittar upp snabbt och rappt och svarar att det inte har blivit bättre med ilsken blick. Johanna är nedstämd och har ingen framtidstro och hon tror att ingenting kommer att hjälpa. Hon säger att hon är mer nedstämd nu än innan. Psykologen berättar att detta kan vara sista chansen då ingenting tidigare har hjälpt. Hon berättar vidare att det är många som har blivit hjälpta och att det finns mycket fördomar. Johanna har ingen framtid enligt henne själv och hon säger att hon förlorat allt.

Psykologen tittar mot Johanna tröstande och tar hennes hand i hennes och säger tröstande att det är okej tre gånger och att det alltid går att komma tillbaka. Johanna tycker att folk bara pratar och pratar och att det är lätt att säga så men att ingen egentligen tänker. Hon frågar psykologen hur många patienter hon har sagt så till, att allt är okej och att allting kommer att bli bra. Psykologen blir tyst för några sekunder. Psykologen säger att Johanna måste öppna sig mera och hon måste berätta om den där kvällen med Jonatan. Johanna är frågande och blir tyst. Lång tystnad igen. Johanna säger till sist att hon inte minns så mycket och att det liksom inte var på riktigt. Johanna använder sig väl av sina försvarsmekanismer. Hon säger vidare att hon inte minns att hon satt i telefon. Psykologen påpekar hur viktigt det är att Johanna måste prata om incidenten. "Är det någon mer än du som vet om att du hörde en smäll? Har du och dina föräldrar samma uppfattning av det hela?" Frågar psykologen. Johanna skrattar och säger att man inte pratar så mycket om sånt. Johanna verkar nästan road för en sekund tills det att hon upptäcker en fläck på psykologens tröja. Johanna blir upprörd och påpekar att psykologen måste tvätta bort fläcken omedelbart. Johanna blir orolig och tvättar sig och gnuggar på sin kropp maniskt. "Du måste tvätta dig", säger Johanna upprepades. Vidare pratar de om hur Johannas allmäntillstånd känns och om behandlingen har bidragit med några positiva effekter. Johanna säger att det är som det brukar men att hon mår lite bättre vissa dagar. Hon säger att hon har problem med minnet och känner sig känslökall.

60 Tåget hem mot Eksjö

Scenen börjar med att vi ser en trött men samtidigt nervös Johanna på ett tåg. Det är en varm försommardag i maj. Hon sitter ensam i en tvåsitts-plats och tittar utanför fönstret. Hon är på väg hem mot Eksjö. Hon sitter med en bok i handen. Den är stängd. Hon öppnar boken och bläddrar i den men det går inte. Hon tittar sig oroligt och hastigt omkring åt alla håll i vagnen. Hon har svårt att slappna av och hon känner sig trängd inne i vagnen. Vagnen är full av människor. Hon öppnar boken återigen men det går inte. Hon tar istället upp sin kalender och vi ser när hon noterar. Fredag 27/5 Seminarium 16.00. På måndagen samma vecka, dvs den 23/5 står det "tåg 15.33 Eksjö". Vi kan även läsa Årsta Havsbad på lördagen 28/5. Hon stänger igen kalendern och suckar uppgivet. Hon tittar sig oroligt omkring igen.

På hennes andra sida i tågvaggen får hon syn på två ungdomar, ca 13 och 17 år, en kille och en tjej. Hon tittar mot dem och ler med en viss avund. Hon blir tagen av deras kärleksfulla och naiva inställning till livet. De har roligt och skrattar och är så långt ifrån den Johanna som hon är idag. Hon blir sorgsen och nostalgisk och inser att hon saknar sin bror så mycket. Hon lägger ner kalendern i sin väska och sätter sig rakryggat i sätet och lutar huvudet mot sätet samt sluter ögonen. Hon tittar upp och ser att klockan är 18.25 på displayen i tågvaggen. Hon blir plötsligt än mer illa till mods. Hon tittar sedan hastigt ut genom fönstret och får se en vackert belägen sjö. Folk badar vid en brygga. Johanna blir förskräckt av vattnet genom fönstret och börjar skaka och blir allmänt nervös. Hon får svårt att andas och panikattacken är nära. Hon reser sig upp och går mot toaletten och låser in sig. Hon andas häftigt och verkar ha svårt att få luft. Hon stannar inne på toaletten en lång stund. Hon hör sedermera att tåget nu är framme vid Nässjö och hon måste gå ut. Hon tar sina väskor och går ut från tåget där hon möts av sina föräldrar Ann-Mari och Peter. De sätter sig i bilen och kör mot Eksjö.

Middagen

Vi befinner oss i ett kök. Middagen ska precis börja. Ann-Mari har dukat och gjort snyggt kvällen till ära. Ann-Mari är rejält uppklädd och fin. Hon styr och ställer i köket. Ann-Mari älskar det här, en middag med familjen där allt ska vara perfekt. Peter sitter mest tyst vid bordet. Johanna och Cecilia sitter på varsin sida. Stämningen är ganska stel vid bordet. Det är mest Ann-Mari som pratar samtidigt som hon dukar och håller upp vin. Johanna påpekar irriterat att hon inte dricker rödvin. Ann-Mari är oförstående. Hon säger något i stil med att man måste ju dricka rödvin till oxfilé. Johanna suckar. De äter sin mat. Alla är tysta utan Ann-Mari som inte visar något tecken på nedstämdhet alls.

Under middagen ringer Cecilias telefon och Johanna blir dödsförskräckt. Cecilia stänger av den och säger förlåt till övriga vid bordet. Ann-Mari påpekar att det inte var så farligt och att det kanske var något viktigt. Johanna stirrar med hotfulla ögon mot sin mamma. I samma veva säger Ann-Mari att hon är så stolt över sin dotter som har det så bra i Solna. Att hon ska bli läkare och allt. Hon påpekar också att grannarna är nog så imponerade. Johanna blir irriterad. Ann-Mari påpekar återigen att de har så trevligt, de tillsammans. Hon fortsätter vidare med att berätta att det är så hemskt på jobbet just nu. Bara massa struliga trasiga människor hela tiden. Det är BARA Ann-Mari som pratar. Hon ber Peter ta fram lite mer vin. Peter nickar och finner det hela rofullt att få gå ifrån ett tag. Han går ner i källaren.

Cecilia säger plötsligt att hon saknar sin gamla barndomsvän. Johanna blir ledsen och säger att hon saknar "den tiden" också. Det blir tyst. Cecilia frågar till sist Johanna om hon minns den där kvällen. Ann-Mari tar över igen och säger att hon inte minns då det var så länge sen. Att den tiden är förbi nu. Johanna säger att hon inte minns. Ann-Mari börjar istället att prata om grannarna och rosorna ute i trädgården. Ann-Mari är överexalterad och får jobba hårt för att hålla uppe hennes fasad. Att hennes rosor aldrig vissnar. Cecilia säger sedan att hon måste gå hemåt. Ann-Mari tycker att det var tidigt och att de har ju så trevligt. Johanna säger till sin mamma att vara tyst (lågmält). Att Ann-Mari skulle behöva prata med någon, någon som kan prata henne till rätta. Ann-Mari är fortsatt nonchalant och dricker istället vin. Hon lyssnar inte.

Cecilia är på väg att gå när hon plötsligt börjar att skaka av rädsla och stress. Cecilia blir påmind om den där kvällen och får en panikångestattack. Hon säger att hon måste få hjälp, hjälp mig. Johanna blir som förstelnad. Hon förknippar det med rädslan från den där kvällen. Johanna sitter kvar. Peter hjälper Cecilia ut. Scenan avslutas.

61 Familjen åker upp till Stockholm – fyra dagar senare

Samma scen som i filmintroduktionen. Varm het dag på E4:an. Det är tidig lunch. En röd Volvo V70 kör längs E4:an. Det är mycket trafik. Vi ser volvon rulla på vägen uppifrån, bakifrån och samt på lite längre avstånd bakifrån och på sidan. Bilen närmar sig Stockholm och Johanneshov. En vacker miljöbild av Stockholmsområdet skildras.

Vi ser Johanna sitta i baksätet och titta ut långtande genom fönstret. Hon ser samma träd, byggnader, skyltar och vägar som i filmintroduktionen men hon verkar inte vara

det minsta intresserad av det hon ser. Hon ser sorgsen och en aning lidande ut. När hon vänder blicken från rutan så tittar hon ner i sätet mellan hennes ben. Hon är lågmäld och verkar svag. Hon tittar för ett ögonblick fram mot sina föräldrar i bilen och sluter ögonen i en långsam blink och tittar sedan uppgivet ut genom fönstret igen. Mamman säger att hon är avundsjuk på sin dotter som bor i storstan och som får träffa massa intressanta människor hela tiden och att det kommer gå så bra för henne på eftermiddagens seminarium. Johanna säger ingenting utan verkar mest vara irriterad över att föräldrarna öppnar sina röster. Hon fryser till lite lätt för sig riktad mot hennes föräldrar. Hon tycker att de inte har någonting att säga. Bilen svänger vänster i en rondell och rullar in på Huddingevägen. Scenen avslutas.

62 Seminarium senare under eftermiddagen

Dyster vacker musik när vi ser bilden på KI-skylden. Vidare flyttas vi in ett klassrum på KI. Det pågår seminarium i någon form, en gruppredovisning skildras längst fram i klassrummet. Två lärare finns också på plats Dan och **Lennart** (Lärarna som vi lärt känna som Dan och **Sören**).

Lite längre bak ser vi Johanna som sitter mellan **två av hennes studiekamrater (som vi lärt känna som Julia och Nathalie)**. Bilden zoomas in på Johanna som ser uppgiven ut men som samtidigt är mycket nervös och spänd. Hon är låg och verkar totalt ointresserad av debatten som pågår framme i klassrummet. Övriga elever ställer frågor och är intresserade samt verkar vara på alerten. Johanna är mest tyst och har en stirrande tom nervös blick. Vidare zoomas en tjej, Amanda (Tjejen som vi lärt känna som Lina) in som verkar vara väldigt på alerten. Hon är frågvis och ställer relevanta och bra frågor till både opponenter och redovisare. Plötsligt säger en av lärarna: - Det är precis som **Amanda** säger, det är av yttersta vikt att.... Amanda/Lina lyser upp som en sol. Opponeringen lider mot sitt slut och de båda grupperna verkar vara nöjda och så även lärarna. En av lärarna (Sören/Lennart) säger att det nu är en halvtimmes paus. De flesta av eleverna lämnar snabbt rummet. Amanda och Johanna sitter dock kvar. De tittar på varandra. Johannas ögon är långtande medan Amandas är mer frågande. Samtidigt: En av eleverna som är på väg att lämna rummet frågar plötsligt en av lärarna (Sören från tidigare): "**Lennart**, när skulle vi vara tillbaka?" "Kvart över", svarar Lennart. Eleven lämnar sedan salen.

Amanda trivs i situationen och studerar sina papper inför hennes opponering noggrant. Då och då tittar hon mot läraren Dan och deras blickar möts till synes ömsint och kärleksfullt. De ler mot varandra. Johanna tittar på Amanda och Dan när de flirtar med varandra med stor avundsjuka och ledsamhet. Hon är uppenbart uppgiven. Amanda tittar då och då mot Johanna och småfnissar medan hon flirtar med Dan. Dan fnissar också. Johanna blir än mer spänd och irriterad. Hon börjar skaka lite lätt och får panik. Ju svagare Johanna blir i situationen desto starkare verkar Amanda bli. Hon blir än mer trygg och säker.

63 Mot cafeterian

Amanda tittar åter mot Johanna och frågar övertygande och självsäkert: "Ska vi gå och ta en kopp kaffe?" Johanna tittar länge oförstående mot Amanda. Amanda ler mot Johanna medan hon väntar på svar. Till sist ler Johanna tillbaka och nickar mot Amanda. De lämnar klassrummet. När de närmar sig dörren tittar Johanna mot Dan med iska och med bitterhet. Han är i vägen. Amanda bevittar Johannas olycka och

irritation över Dan. När de lämnat rummet så lägger Amanda hennes hand på Johannas axel och klappar hennes stillsamt tre gånger. De går tillsammans vidare mot kafeterian.

De är i två skilda världar där Amanda lyser av styrka och självförtroende medan Johanna är svag och låg. Amanda tittar sig omkring nyfiket och alert medan Johanna mest tittar ner i golvet. De råder lång tystnad mellan dem innan Amanda plötsligt frågar hur det är med Johanna. Johanna till av rädsla och verkar reagera starkt på ljudet som kommer från Amandas lungor. Efter att plötsligt ha gått runt i sin egna bistra värld verkar hon vakna till liv. "Jo, det är väl ok, svarar Johanna svagt. Men jag har ju mycket att ta igen..." Amanda tittar mot Johanna med förstående men samtidigt frågande ögon. "Ja, var har du varit?" Det blir tyst.

De närmar sig kafeterian och går mot bordet där Johannas två gruppmedlemmar sitter vid ett bord. De lägger sina kollegieblock på bordet där flickorna sitter och går mot kassan och serveringen. Det är några personer före i kön, bl a står en liten pojke på 5-6 år med sin mamma framför dem (samma pojke och mamma som i akademibokhandeln). Mamman håller i en bok. Det verkar som att sonen har fått följa med sin mamma till skolan idag. Pojken är dock inte alls glad över att stå i kön och han klänger på sin mamma, halvgråter och är allmänt gnällig. Mamman tjarar konstant på sin son att han måste lugna ner sig och att han ska vara tyst. Men pojken lyssnar inte på sin mamma.

Johanna tycker att det hela är jobbigt och påfrestande och grips av lätt panik. Hon blir nervös av pojkens gnäll och grimaser. Hon svettas och blir orolig. Amanda verkar inte bry sig lika mycket utan tittar snällt mot pojken och ler mot honom. Pojken blir lugnare och ler tillbaka. Framme vid kassan för betalning. Vid kassan står det en snygg och pigg 20-åring i blont fräscht uppsatt hår. Hon frågar vad det får lov att vara. Amanda säger att de ska ha två kaffe. Johanna nickar och instämmer efter att ha varit på väg att säga det själv. Amanda betalar och de lämnar kassan och går mot de andra tjejerna vid bordet. "Hej tjejer, säger en av tjejerna (Julia från tidigare som nu heter Elisabeth). "Hej **Elisabeth!**, säger Amanda. "Hej hej, säger Johanna. "Hur gick det för er på tentan?", säger Elisabeth. **Judit** fick VG säger Elisabeth. Judit lyser upp (Nathalie från akt 1). Nu väntar stenhårt jobb inför den stora DFM-tentan säger Elisabeth. (För att få skriva den måste man ha klarat alla förtentor under tidigare delen av termin 1). "Va, har resultaten kommit upp!?", säger Amanda förvåntansfullt och en aning förvånande. Johanna är inte lika förvåntansfull utan verkar mest vara stressad över allt folk i kafeterian. Hon ser ut att lida av att det är så ljust i lokalen. Hon svettas och andas tungt. Hon ser sig om och bryr sig samtidigt inte om vad hennes klasskompisar pratar om.

64 Damen från högländssjukhuset visar sig

Längre bort i kafeterian får hon syn på en **dam** som utmärker sig från alla andra (damen från akutmottagningen i Eksjö). Damen ser respektingivande ut och går med raska steg ut från kafeterian mot korridoren. Johanna följer damen med blicken hela tiden och verkar imponeras av hennes pondus (trots avståndet). Till sist försvinner hon in i korridoren.

Johannas tankar avbryts när Amanda frågar henne om de ska gå till expeditionen för att titta på resultatet. "Mmmm, ok" svarar Johanna. De går tillsammans mot

expeditionen. Amanda bläddrar bland alla personnummer för att hitta sitt resultat. Johanna bläddrar i en annan akt där det står "omtentamen". Amanda finner sitt personnummer och skriker ut G! Hon lyser av lycka och säger "DFM here i come". Johanna gratulerar henne ytligt och lågmält. Johanna tittar samtidigt efter i sin akt och ser till sist att hon körde XXX. Hon suckar uppgivet och Amanda säger att det var tråkigt med viss arrogans. Johanna är uppgiven och säger att det nu är helt kört i all hastighet. På något sätt verkar ändå Johanna vara likgiltig i situationen. Amanda och Johanna lämnar till sist expeditionsavdelningen då Amanda inser att lektionen snart börjar igen.

65 Tillbaka i klassrummet

De sätter sig vid sina bänkar och förbereder sig inför den kommande opponeringen. Amandas grupp ska redovisa. Amanda är ivrig och kan knappt vänta tills det är hennes tur. Lennart tar ton och meddelar att det nu är Amanda Berg **och Joakim Appels** (Kim från sjukhusscenerna) tur att redovisa och att **Marlene och Anna** (expediterna från bokhandeln och apotek i akt 1) ska opponera. Han välkomnar dem fram till huvudplatsen i klassrummet. Amanda och Joakim (som vi lärt känna som Kim) kliver med pigga raska steg fram mot bänkarna. Samtidigt går de andra tjejerna (expediterna från akademibokhandeln och apoteket från akt 1) också fram.

Johanna tittar på Amanda med avund och längtande ögon. Amanda inleder redovisningen och briljerar och pratar med stort självförtroende. Hon är väl förberedd och är lyrisk och intresserad. Hon låter Kim komma in och ta över. Johanna sitter med längtande ögon längst bak i rummet och tittar på. Vid sidan av henne sitter Judith och Elisabeth vilka är raka motsatsen. De lyssnar och noterar i sina anteckningsblock vad Amanda och hennes grupp har att säga. Johanna har inga frågor till eleverna utan hon är någon annanstans. Hon tittar ut genom fönstret eller på andra elever. Hon ritar på ett blankt papper eller vippar på pennan fram och tillbaka. Johanna är spänd och ansträngd. Efter redovisningen får Amanda och hennes övriga medarbetare varma applåder och lovord från lärarna. Efter lektionens slut kommer det in en pigg och glad förstaårs-elev. Hon säger att hon heter **Emma** och att hon behöver hjälp med XXX. Johanna tittar avundsjukt på den pigga tjejen. Hon kan inte släppa ögonen från henne. Någonstans här lägger hon namnet Emma på minnet, Emma....Johanna längtar efter den yngre versionen av sig själv. Den livsglada, nyfikna och oskuldsfulla lilla tjej hon en gång var. Johanna går sedan ut från salen medan hon ser Amanda och Dan tillsammans. Amanda och Dan går åt ett håll och Johanna åt ett annat. Metaforiskt.

66 Dagen efter i lägenheten, Klimax

Johanna befinner sig i sin lägenhet. Hon ligger och sover/halvsover med dåsig blick upp mot taket. Hon är ensam och till synes nyvaken. Hon tittar på klockan som är 16.55. Hon sitter med en rosa tröja på sig och iförd endast trosor. Hon sätter på sig ett par gråa mysbyxor. Hon har druckit en flaska vin till frukost och sitter och stirrar rakt in i väggen sittandes i soffan. Hon är på gränsen till nervsammanbrott. Framför henne finns en laptop och ett paket cigaretter. Vi ser också datorn och dess innehåll. Ett tomt dokument. Dessutom är hon inloggad på facebook där hon ser Amandas civilstatus vilken har ändrats. "Amanda is now engaged to Dan tillberg". Hon brister av olycka. Hon skakar och hennes ögon lyser av skräck. Gårdagens misslyckande med seminarium, Amandas okänslighet och tentor samt föräldrarnas oförmåga att lyssna på henne gör att allting brister. Hon har fått nog. Då hon ligger efter i skolan

efter all hennes frånvaro så är hon på väg att skriva ett arbete. Men hon är inte alls i form för det. Hon gråter, skakar och känner sig oren. Hennes hår är inte tvättat på flera dagar, hon är osminkad och luktar tobak. Dessutom så är nu Amanda definitivt förlorad. Hennes stora kärlek har förlovat sig med en annan kille.

67 Konstiga saker händer i vardagsrummet

Hon skriver några rader på laptopen. Helt plötsligt så raderas det hon har skrivit, bokstav för bokstav. Det verkar som om någon tar över hennes dator (dock endast metaforiskt och i hennes hjärna). Någon skriver "Du är så duktig Johanna!"... men varför hjälpte du inte Jonatan?" Johanna blir än mer nervös och tar snabbt ett piller. Hon är på väg att bli galen. Hon tittar hela tiden på datorn där bokstäver och meningar skrivs och raderas fram och tillbaka. Exempel: DU ÄR VÄRDELÖS. Varför gjorde du inget? Amanda har aldrig tyckt om dig! Jag älskar dig Johanna! Vi är så glada att ha dig hemma Johanna! Hjälp mig! Rädda mig! Samtidigt hör Johanna en svag men underbar röst som säger att hon inte ska lyssna på dem och att hon är det bästa han vet. Jonatan uppenbarar sig i hennes undermedvetna. Men det verkar som att meningarna på datorn påverkar henne mer negativt än vad Jonatans svaga röst stärker henne.

Johanna blir mer och mer upprörd och skräckslagen. Hon får svårt att andas och hennes skakningar blir allt värre. Hon börjar plötsligt att höra porlande vatten i rummet. Hon tittar mot dörren. Under dörrspringan rinner det in vatten, mer och mer. Hon springer mot toaletten i all iver och tar med sitt paket med lugnande tabletter och en gul blyertspenna. Vid badrumsdörren står Britt med en linjal i handen. Hon slår linjalen i hennes handflata och samtidigt skrattar hon åt Johanna. Johanna frågar vad Britt vill. Britt säger "Karolinska, läkare, Amanda, Jonatan. Hon hånlar mot Johanna igen. "Jag vill dö" säger Britt. Plötsligt hugger Johanna Britt flertalet gånger med pennan. Hon tar sig till sist förbi Britt och stänger in sig i badrummet. Hon låser dörren.

Hon sätter på badrumskranen och håller samtidigt i sig piller. Utanför dörren hörs fortfarande Britts höga och hånfulla skratt. Hon lägger sig i badkaret och lägger en handduk för hennes ansikte. Hon ser att hennes linne plötsligt är täckt med blod. Hon tittar förskräckt efter. Hon gråter av skräck och hyperventilerar. Det går några sekunder och hon återfår lugnet. Hon tar bort handduken från hennes ansikte. Hon blir sansad. Rösterna finns inte där längre. Hennes ögon och pupiller blir dock större av alla piller. Hon blir tröttare- men hon har fått lugn.

Hon tar en blyertspenna från bordet intill badkaret. Hon börjar riva pennan långsamt mot hennes handled. Till slut når hon igenom och blodet forsar ut från hennes handled. Hon fortsätter riva några gånger till. Till sist slutar hon och lägger ner sin hand i badet. Vattnet blir rödare och rödare och till sist blir vattnet helt rött. Hon får frid och släcker sina ögon. Hon somnar in och dör likt sin bror gjorde i den fruktansvärda olyckan som Johanna skuldbelagt sig för. I badkaret ser vi nu även Jonatan ligga (symboliskt). Han är likblek och har slutna ögon men han lägger sin hand om henne och de ligger båda två döda i badkaret. Jonatan säger svagt: Det gör ingenting, det gör ingenting....

Samtidigt visas den gamla tanten inifrån Johannas hjärna. Johannas värsta mardröm, att bli en ensam gammal olycklig skitig tant, uppenbarar sig. Den gamla

tanten sitter vid en stol intill badkaret och äter kattmat (eller liknande). Filmen avslutas.